

NOVINY

Volume 5 Issue 171 (671)

CZECH AND SLOVAK AUSTRALIAN NEWSPAPER

24. III. – 6. IV. 2025

PP 100003424

DO KAŽDÉ RODINY KRAJANSKÉ NOVINY (Fr.Hrabica †)

PUBLISHED FROM JULY 1999

S tručné zprávy.

Pondělí 24.března
pokračování na str. 2

Slovo vydavatele:

Obrázky a videa kolují po internetu několik let, takže jeden často neví, že je to už zastaralé.

Nedávno jsem opět viděl rozhovor se soudruhem jenerálem, kde se ho ptají, zda sloužil u vojenské kontrarozvědky a on to popírá, pak je na témže videu další rozhovor, kde říká, že nikdy nezapíral, že sloužil u vojenské rozvědky.

Celé to má vypadat, jakože si protiřečí či lže. Bohužel je to záměrně jen tak naaranžované. Když si uvědomíte, že kontrarozvědka a rozvědka jsou dva rozdílné útvary, tak nelhal.

Takže vlastně to celé ukazuje, jak soudruh jenerál je pravdomluvný a poctivý člověk, přestože je pravdou zcela něco jiného. Podobné taktiky pak matou lidi a používají je politici, radia a televize, nejen v ČR, ale i zde v Austrálii.

Dále
Dnes jsem se dověděl, a nevím, zdali je to k smíchu či k pláči, protože aboridžinci žádají, aby jim byla vydána hora Panorama jako „sacret site“ neb je pro ně posvátná. A cože tak najednou? V roce 2022 požádali místní městský výbor, aby tam mohli vysypat popel mrtvého aboridžince Briana Granta, což jim bylo povoleno. A dnes se rozhodli, že tím, že tam před pár lety vysypali aboridžince, je hora posvátná a musí se jim dát. V pozadí celé této akce je jakási podivná umělkyně paní Nyree Reynolds, která vede "Wiradyuri Traditional Owners Central West Aboriginal Corporation", a která asi má tolik aboridžinské krve asi jako já, a navíc vypadá jako Anežka Hodinová-Spurná.

Stěhl bychom si pomáhat.

Hollywood vyhání Židy

Benjamin Kuras 2025

Ale počkat, tady něco neštím. Židé přece Hollywood ovládají, ví kdekdo, a nemusí hned být antisemita. A vlastně – proč by jej neměli ovládat, když jej na zelené louce založili, vybudovali a celé jedno století provozovali, produkovali, režírovali, hráli a bavili celý svět. (No a samozřejmě horentně vydělávali, když už jsou tak na ty prachy, že).

Zakladatelé Hollywoodu

Producenti byli Židé všichni: Od Goldwyna a Mayera po Foxe, Zuckora a bratry Warnerovy. Režisérů nějakou dobu většina, od Lumeta, Wildera a Kubricka po Cukora, Premingera a Wylera. (Než je vystřídali Italové).

Celou tu dobu se chovali zakukleně, židovským tématům se vyhýbali, prezentovali světu šťastnou, veselou a morální Ameriku, kde dobro vítězí nad zlem. Čistokrevné nežidovské postavy hráli židovští herci Edward G. Robinson, Kirk Douglas, Tony Curtis, Paul Newman, Judy Garland, Lauren Bacall. O těch už to možná víte. Víc vás možná překvapí, že i takový třeba Sylvester Stallone je sice Ital

po tátovi, ale Žid po mámě.

S židovskými tématy si troufla na coming-out až pozdní generace konce 20 století, jako Stephen Spielberg, Mel Brooks, Barbara Streisand, Woody Allen. Zda to Židům dlouhodobě prospělo

nebo uškodilo, se teď někteří tážou.

Progresivističtí Židé

Ale jak by mohli z Hollywoodu Židé vyhánět Židy? Na to máte dvě možné odpovědi. Buď jsou hollywoodští Židé sebenenávistní masochisté, nebo už jim Hollywood nepatří. Správné odpovědi jsou obě. Hollywoodské ateliéry se již dávno přeměnily v mega akciovky vlastněné pestrými směsicí akcionářů všelijakých etnik, národností, vyznání a nevyznání. A hollywoodští Židé se jako většina amerických liberálních umělců upsali progresivně levicovému krédu politické korektnosti, wokeismu a kritické rasové teorie.

Podle té jsou příslušníky privilegované bílé rasy, nikoli jako ještě donedávna ostrakizovaným přivandrovalým etnikem. Hollywoodským Židům ty teorie vybuchly do tváře s hámáským pogromem Izraelců 7. října 2023. Ten je náhle proměnil v etnikum nenáviděné, a to nejen těmi pestrobarevnými etniky „odstrkovanými“, nýbrž i tím privilegovaným etnikem bílým, za svou bělobu se stydícím a kajícím. A volícím si Židy jako obětního kozla

vyhnáného i se všemi jejich hříchy do pouště – jako tolikrát v dějinách. Onoho 7. října si američtí liberálně progresivní Židé začali zpytovat svědomí nad svou příslušností k politickému „narativu“, v němž pod povrchem bublala a teď na povrch explodovala starodávná závist a nenávisť k Židům. A najednou se začali bát, že sympatiemi s Izraelem by se mohli přerazovat do kategorie nezaměstnatelných. Tak mumlají něco o vyrovnané vině obou stran v naději, že jim to zachráni živobytí. A v domnění, že to je ten správný hollywoodský narativ. Ti, kteří v okamžité reakci na hámáský pogrom trochu zbrkle vyslovili na sociálních sítích podporu Izraeli, ji – většinou po útocích nejen internetových, ale i fyzických – vymazávají. Jiní k nim rychle připsávají své zděšení nad utrpením nevinných Gazanů. Režisér Jonathan Glazer se při přijetí ceny za svůj film o holocaustu zřekl svého židovství, k velkému aplausu.

Popel na hlavě nefunguje

A je jim to houby platné. Ten hollywoodský narativ se mezitím posunul ze společné viny Izraele a Hamásu do stoprocentní viny Izraele. Projevil se i v oscarových nominacích v kategorii dokumentů. „The Bibi Files“ zaostruje na Netanyahuovy korupční skandály. „No Other Land“ popisuje destrukci palestinské vesnice izraelskou armádou. „Groud Zero“ je antologie 22 krátkých video snímků z trpící Gazy. Do nominace nepostoupila skoro žádná jiná témata. Těm několika židovským se odebrala reklamní podpora.

Academy Museum of Motion Pictures uspořádalo výstavu o hollywoodské „diverzitě menšin“, bez zmínky o Židech. Dvouprocentní židovská menšina se nepočítá do povinné kvóty menšin, jaká musí být ve filmu zastoupena, aby mohl být do oscarových nominací připuštěn. Po několika upozorněních muzeum přidalo výstavu „hollywoodských židovských úspěchů“, plnou negativních židovských stereotypů a antižidovských sebenenávistných projevů židovských herců. Židovské zakladatele Hollywoodu častuje nálepkami jako „tyran“, „diktátor“, „predátor“, „chlípák“.

Izrael se nenosí

Herci a režiséři, kteří veřejně vyslovili podporu Izraeli, nebudou

přijímáni do Academie, zjistila hollywoodská novinářka a ředitelka Židovského institutu pro film a televizi Allison Josephs. S dodáním: „Sledujeme vymazávání Židů ze zábavního průmyslu.“

A my se pokusíme si představit, jak bychom se asi cítili, kdyby nás z domu, který postavil náš děda, vyháněli potomci jeho nájemníků. A vlastně si to ani představovat nemusíme. Známe to od svých dědů. Hollywood jen zažívá, co si oni zažili v těch našich krásných letech padesátých, za zpěvu „zítra se bude tančit všude, až naše vítězné vlajky rudé na stožáry světa vyletí.“ Že jednou vyletí až na stožáry americké, si nikdo nedokázal ani ve snu představit.

Hlas Domova

vycházel od roku 1950 -1979 v Melbourne a **vyšlo 683 čísel**. Vycházel 25 krát ročně. Měl většinou 8 až 10 stran.

Zřejmě nejvýznamnější český list na australském kontinentu založil a zpočátku redigoval **Josef Rýpar** (za spolupráce *Informační služby svobodného Československa FCI*). Od července 1951 list vydával a redigoval **František Váňa** a měl redakční radu - Michal Cigler, Karel Janovský, Václav Michl (alias Junius), R. Toman a Karel Wendl.

V šedesátých a sedmdesátých letech přispívají kromě výše uvedených mj. Marcela Čechová, Jaroslav Hutka, Martin Kvetko, Aleš Nebeský, Alois Rozehnal, Jiří Sýkora, Jaroslav Strnad (též pod pseud. Jaroslav Kujeba) a Jiřina Zápalovalá, příležitostně se objevovaly i články Ferdinanda Peroutky, Ladislava Radimského a Pavla Tigrida. Příspěvky též ve slovenštině a angličtině.

List zanikl na konci roku 1979.

List vznikl původně nikoli jako periodikum, nýbrž jako tzv. hromadný dopis: australské zákony totiž tehdy nepřipouštěly vydávání periodik v jiném jazyce než v angličtině.

První číslo vyšlo 15. ledna 1950, ovšem i tuto formu existence listu australské úřady záhy znemožnily; poslední číslo neoficiálního čtrnáctideníku vyšlo 15. srpna 1950. První oficiální číslo vyšlo až 23. července 1951.

Čísla jsou k dispozici na <https://scriptum.cz/cs/periodika/hlas-domova>

Mailing address:

NOVINY P.O.BOX 3335, REDFERN, NSW 2016

further information and advertisements rates <http://noviny.20m.com>

Publisher Publisher and Editor-in-Chief: Vratislav Ricardo Eugène Maria Jan-Křitel BEJŠÁK-COLLOREDO-MANSFELD, ph.: 02 9319 6380 / 0414 540 465 e-mail: noviny@exemail.com.au nebo/or nesemvamnoviny@gmail.com. NO FAX
MEMBERSHIP / ČLENSKÝ POPLATEK: one year AUS\$ 95.00, a half year / na půlrok AUS\$ 50.00. Evropa a Amerika AUS\$150 na rok včetně poštovního (noviny se tisknou každé druhé pondělí / printed every second Monday).

Pondělí 24. března

V Grónsku je americká delegace A Jednání o koalici vládě v Německu vážnou na problému migrace V Rijádu jednaly americká a ruská delegace OSN snižuje o třetinu svůj personál v Gaze Exposlanec Wolf chce být politickým uprchlíkem v Paraguayi A Nedávná havárie cisteren způsobila škodu ve výši set milionů korun Kauza Dozimetr se bude soudit samostatně Vojenští piloti zahájili výcvik na simulátoru L-39 Skyfox U nás dopoledne hezky, pak se zatáhlo

Úterý 25. března

Američanům unikly vojenské dokumenty do civilní chatovací sítě A Putin nechal namalovat Trumpův portrét a poslal mu ho jako dar Španělsko chce zakázat sociální sítě mladým do 16 let Rusko a Ukrajina prý souhlasí s dílčím zastavením bojů Koalice neprosadila v parlamentu konání mimořádné schůze A SPOLU zahájilo předvolební kampaň Šlachta se musí omluvit novinářů a zaplatit 400 tisíc V Poličských strojárnách vybuchl sklad munice U nás chvílemi hezky, chvílemi sprchlo

Středa 26. března

Trump oznámí zvýšení cel na auta Čtyři američtí vojáci zahynuli při výcviku vLitvě V Gaze se demonstrovalo proti Hamásu Občané třetích zemí nesmí v Estonsku volit Za neúčasti ANO a SPD sněmovna chválila navýšení rozpočtu na obranu do roku 2030 Koalice spustila web Nejhorší premiér (= Babiš <https://nejhorsipremier.cz/>) NUKIB hlásí už 200 kyberútoků od začátku války Pražská burza dosáhla svého maxima U nás zamračeno, drobě přšelo

Čtvrtek 27. března

Ukrajina a Rusko si přestaly bombardovat energetiku Lídři Evropy se v Paříži shodli na odporu proti Rusku, zajistí ho Ukrajina Svobodná Evropa doufá v obnovení financování Také dnes se bodalo, tentokrát v Amsterdamu Fiala oznámil, že smlouva o Dukovanech se podepíše, až bude hotová Budeme mít o osm generálů navíc ANO chce jednat o obraně Zaměstnanci Pražských služeb demonstrovali před magistrátem U nás vcelku hezký jarní den se sluníčkem a teplotou bez kabátu

Pátek 28. března

V Barmě a Thajsku bylo zemětřesení Merz jedná se sousedními zeměmi o migraci Zelenskyj odmítá uznat US pomoc jako půjčku Putin navrhuje přechodnou správu Ukrajiny pod OSN Do Česka přijede v červnu nizozemský král s královnou V okolí Hustopečí je stav nebezpečí kvůli benzenu Senátoři chtějí, aby NKÚ směl kontrolovat televizi a rozhlas A Lukáš Knaute se stal Zlatým Ámosem U nás krásný slunný den

Víkend 29. – 30. března

Trump se zlobí na Putina a chce kandidovat potřetí Start německé rakety Spectrum se nezdařil Souostroví Tonga postihlo zemětřesení Zemřel herec Richard Chamberlain Podle STEM podpora ANO klesá a Spolu roste Jan Zahradil bude zahraniční expert Motoristů Od dubna se smí předepisovat léčebné konopí Podle Havlíčka bude ANO podporovat větší výdaje na obranu V Praze hezky

Pondělí 31. březnaa

Le Penové byla upřena možnost účastnit se voleb Medvěd na středním Slovensku zabil muže na procházce Chameneí vyhrožuje USA tvrdou odvetou Cena zlata dosáhla hranici 3100 dolarů za unci Stačilo! povedou Konečná, Sterzik a Bobošíková Vláda prý podepíše Dukovany „za několik týdnů" Roste nebezpečí přenosu slintavky A Starmer chce, aby nelegální migrace byla řešena jako terorismus U nás pod mrakem, občas sprchlo, bylo chladno

Úterý 1. dubna

Francouzský tisk označuje odsouzení Le Penové za šok a zemětřesení A Sýrii v úterý večer zasáhl celostátní výpadek elektrického proudu. Europoslanci zbavili Janu Nagyovou imunity Německo má statistiku, podle níž je jeho migrační politika úspěšná A Ruský spolek Noční vlci plánuje jízdu Evropou včetně Česka

Prezident Pavel jednal s ministrem spravedlnosti Blažkem o reformě trestního práva Nejvyšší státní zástupkyně Bradáčová chce řešit prioritně kriminalitu mladistvých A Za březzen při nehodách zahynulo 21 lidí, o dva méně než loni Aktivista Tuší je na podmínku na svobodě U nás dopoledne pod mrakem, před polednem se vyjasnilo

Středa 2. dubna

Musk zřejmě odchází z týmu Bílého domu Trump vzkazuje, že neocení Putinův nápad dát Ukrajinu pod správu OSN Macron podpořil nezávislost francouzské justice Na Slovensku odstřelí 350 medvědů Fiala vyhlásil neutralitu vůči nápadům na změny jednacího řádu sněmovny A Studenti školy CEVRO demonstrovali proti podnikatelům, kteří jejich školu platí Jeden muž a jedna žena se ocitli na sankčním seznamu kvůli činnosti ve prospěch GRU Feri má na krku další obvinění ze znásilnění U nás ráno hodně foukalo a pak se udělalo hezky

Čtvrtek 3. dubna

Rubio ujišťuje, že USA neopustí NATO Netanjahu přicestoval do Maďarska Rusko-americká jednání pokračují ve Washingtonu EU chce odpovědět na americká cla ANO bude bojkotovat chystanou konferenci o bezpečnosti Sněmovní strany skončily v roce 2024 ve finanční ztrátě Ministru Výbornému sebrali kvůli rychlé jízdě řidičák Strnadova zbrojovka ztrojnásobila loni zisk U nás krásný slunečný den

Pátek 4. dubna

Prezident Pavel řekl, že debata sněmovny o obraně měla být veřejná Na dálničních přechodech se dělají opatření proti slintavce Praha zkouší nový typ tramvaje Evropské akcie klesají, pražskou burzu nevyjímaje Čína zatíží dovoz z USA clem 34 procent Zelenskyj jednal s Francouzi a Brity o rozmístění vojk Rubio tvrdí, že Grónsko nechce být součástí Dánska Kreml neplánuje další telefonát s Trumpem U nás příkladně slunný a teplý de

Víkend 5. dubna – 6. dubna

JAR vydá Krejčíře do Česka až po odpykání trestu 35 let Le Penová chce bojovat po vzoru Luthera Kinga Papež se objevil na veřejnosti SPD stouply preference Novinářce Fridrichové odebrali vstup do sněmovny V Česku se vynášela Morana Koruna posílila o 6 % proti dolaru U nás prosluněný víkend, v neděli ráno mrzlo

Náhodička.

Slintačka a krívačka je iba na Slovensku a v Maďarsku, v krajinách, ktoré nesúhlasia s proukrajinským Bruselom?

Australia

Místní obyvatelé otrávení rostoucí kriminalitou domorodců vytvořili ochranou občanskou skupinu (vigilante group), která má hlídkovat v ulicích Whyally v Jižní Austrálii, kde obyvatelé hlásí, že jsou obtěžováni pro peníze a zneužívání jako „rasistická bílá hovada“, pokud odmítnou.

Německo

Nová vládní koalice SPD a CDU/CSU zřejmě plánuje zbavit občany pasivního volebního práva, pokud byli alespoň dvakrát odsouzeni za podněcování k nenávisti. Informoval o tom portál Nius s odkazem na vyjednávací dokument pracovní skupiny „Vnitro, právo, migrace a integrace“.

Vůdkyně AfD Alice Weidelová komentovala zprávu na platformě X takto: „Černo-červená koalice plynule pokračuje ve speciální autoritářské cestě semaforové koalice v Evropě. Plány představují „masivní zásah“ do pasivního volebního práva. "U kancléře Merze hrozí, že se

stane hrobníkem demokracie," pokračovala Weidelová.

Afghánec, který zavraždil německého policistu a pobodal dalších šest lidí loni v květnu, u soudu prohlásil, že se cítí nevinný: Může za to válka v Gaze, plakal jsem kvůli tomu.

Česko

Prezident Petr Pavel převzal dar od ukrajinské 10. horské útočné brigády „Edelweiss“. Herzlichen Glückwunsch, Herr Staatspräsident!

Stejný název přitom měla nechvalně známá protipartyzánská jednotka Waffen SS, kterou norimberský tribunál pro její válečná zvěrstva označil za zločineckou. *Gratulujeme sudruhu prezidentovi. Že neví, že tato jednotka Waffen SS Edelweiss vyvraždila všechny obyvatele slovenských vesnic Klak a Ostry Gruň, se nedivíme, asi nedošly notičky z ambasády. Herzlichen Glückwunsch, Herr Staatspräsident!* Trafiky a novinové stánky. Dříve se u nich stály fronty, dnes ve velkém zavírají. **Lidé už prý nekupují noviny ani časopisy**, místo toho si vše přečtou na internetu.

USA Cla

Odevšad' se na mě teď valí lavina rozhořčení na Trumpova zlá ošklivá cla, která zničí mezinárodní vztahy a obchod. V žádném z těch textů nevidím ani náznak jakékoliv sebereflexe a popisu skutečnosti. Dojemná byla obzvláště Uršula Leyenová, která prohlásila, že EU si nezačala, ale rozhodně si to nenechá líbit. Takže reality check. Dosavadní situace: Cla a daně pro evropské výrobce automobilů při dovozu do USA: 2.5% clo, žádné DPH a podle státu lokální sales tax placená zákazníkem do 10%.

Cla a daně pro americké výrobce automobilů při dovozu do EU: 10% clo + DPH až 27% které se vypočítává z ceny včetně cla + další nejružnější regulační poplatky. To, kdyby vás zajímalo, proč tu nejedí moc amerických aut. **Jenom samotné clo bylo doposud 4x vyšší než to americké.** Proto vidíte v USA spoustu audin a bmw a u nás nic amerického. A třeba Ford všechno, co se ty prodává vyrábí v Evropě. Jen tak pro zajímavost. Nové Subaru Outback koupíte v USA za 650 tisíc. V ČR stojí 1.200.000!!!!!! To je dvojnásobek!!!!!! To jsou ty Evropská cla a regulace. I bez DPH je o víc jak třetinu dražší!

Zemědělské výrobky a potraviny: Dovoz z EU do USA: cla dle druhu většinou okolo 2-5% (ale třeba lihoviny 10%), žádné DPH, sales tax placená zákazníkem, u některých věcí přísnější normy (nepasterizované mléčné výrobky). Dovoz USA do EU: CLA 10-50%, DPH 15-27% a brutální regulační bariéry znemožňující vývoz mnoha potravin. Takže znovu. Evropská cla až 10x vyšší než americká + DPH.

Pán na kontrole u lékaře: „Pane doktore, vy jste mi posledně změnil prášky, že jo?“ Doktor na to: „No ano, změnil, vy jste to poznal? Je vám líp?“ Pacient: No líp ani ne, ale když jsem házel do záchoda ty starý, tak plavaly a tyhle se potápěj.“

Slovák v Sydney náhodne stretol Bratislavčanku, ktorá prežila holokaust.

Anna Zábojníková *Denník*

Lotte Weiss. Foto -Courtesy Sydney Jewish Museum

Na chodbe počuť kroky. O pár sekúnd niekto klope na dvere. „Kto je?“ pýta sa 92-ročná Lotte Weiss. „To som ja, Tomáš.“

Vzápätí sa otvárajú dvere, mladíka víta elegantne upravená a usmievavá staršia žena. Na perách má červený rúž, na krku náhrdelník z väčších kameňov, na ľavom predlaktí tetovanie.

Je rada, že mladého tridsiatnika vidí. Z angličtiny pri ňom automaticky a bezchybne prepína do slovenčiny. Takúto príležitosť si za posledné týždne vychutnáva prvýkrát po viac ako 20 rokoch. Tomáša silno objíme a vybozkáva. Je november roku 2016.

Židovský domov dôchodcov Sir Moses Montefiore v austrálskom Sydney pripomína palác. Obrovský komplex tvorí niekoľko samostatných budov na troch miestach. Každé z nich cieli na rôzne skupiny seniorov – tých, ktorí potrebujú intenzívnu starostlivosť, a tých, čo sú viac nezávislí. Žije v ňom približne tisíc dôchodcov, prevažne Židov, ktorí majú vlastných opatrovateľov či fyzioterapeutov.

S denným programom im pomáha aj 700 dobrovoľníkov rôznych národností. Starších ľudí môžu vziať na nákup, kávu, zahráť si spoločenské hry alebo im len robiť spoločnosť. Tomáš Švec z Rybníka v okrese Levice bol rok jedným z nich. Od novembra 2016 do septembra 2017 dvakrát do týždňa navštevoval Lotte Weissovú a rozprával sa s ňou.

„Pani Lotte bola veľmi láskavá a ochotná rozprávať aj o udalostiach, ktoré boli traumatizujúce, a to aj napriek tomu, že jej to ubližovalo,“ hovorí Tomáš, ktorý si vypočul neuveriteľný príbeh Bratislavčanky.

V roku 1942, keď mala Lotte 18, ju deportovali prvým transportom z koncentračného strediska z bratislavskej Patrónky cez Lamač do Auschwitzu. Prežila viaceré koncentračné tábory, jej piati súrodenci a rodičia také šťastie nemali. Dlhé roky o udalostiach z čias druhej svetovej vojny Charlotte Frankl, ako sa volala za slobodna, nerozprávala.

Prečítajte si tiež

Od továrne ku koncentračnému stredisku: príbeh bratislavskej Patrónky, odkiaľ odviezli na smrť tisíce Židov

Niekoľko rokov po vojne, v roku 1949, spolu s takmer o 20 rokov starším manželom Alim odišli na Nový Zéland, neskôr sa presťahovala bližšie ku synom, do Sydney. Tam už bola aktívnejšia a o svojom živote vydala aj knihu *My Two Lives* (Moje dva životy).

O rasovej nenávisti rozprávala aj návštevníkom Židovského múzea v Sydney. Keď sa po desiatkach rokov vrátila do Auschwitzu, spolu s ňou už prichádzali aj davy ľudí, ktorí chceli navštíviť toto miesto. V múzeu holokaustu sa spoznala na fotografii. Sprievodcovi a niekoľkým návštevníkom počas prehliadky povedala, že to mladé dievča s oholenými vlasmi v pásikavom úbore je ona.

Ešte pred stretnutím s Lotte Weissovou sa dnes 36-ročný Tomáš Švec zaujímal o judaizmus. Aj preto v Sydney svoj voľný čas trávil v židovskom domove dôchodcov. To, že natrafi na rodáčku zo Slovenska, netušil. Aj na jej počesť napokon konvertoval a dnes je súčasťou židovskej komunity v Kanade. Hovorí, že je poslednou generáciou ľudí, ktorí mali možnosť stretnúť sa s preživšími.

Aj vďaka nemu sa príbeh Lotte Weissovej, ktorá zomrela v roku 2021 ako 97-ročná, dostáva k ďalším ľuďom.

Slovenčina jej nerobila problém

Tomáš prišiel do Sydney v roku 2016 na stáž, pracoval tam v marketingu. Na začiatku hľadal nové koníčky aj na internete, v jeho vyhľadávači svietili kľúčové slová „dobrovoľník v Sydney.“

„Našiel som domov dôchodcov, trochu som váhal, ale potom som si povedal, že to skúsím. Vybrali ma a pozvali na úvodný deň, kde nám dali inštrukcie.“

Po prvých minútach ostal prekvapený. Spočiatku si myslel, že prišiel do štandardného zariadenia pre seniorov, aké pozná na Slovensku. Nachádzal

sa však vo veľmi honosnom sídle. Každý senior mal svoju vlastnú izbu a k dispozícii ľudí, ktorí sa starali o všetky jeho potreby.

„Určite to nie je ubytovanie pre každého. Synovia pani Lotte sú úspešní podnikatelia. Keď ešte bola pri sile, bývala sama, ale ako jej pribúdali roky a zhoršoval sa zdravotný stav,

bolo pre ňu prijateľnejšie bývať v takomto zariadení,“ vysvetľuje Tomáš.

Medzi inštrukciami pre dobrovoľníkov bolo aj to, aby sa s rezidentmi, medzi ktorými je až 70 percent preživších, nerozprávali o holokauste, a aby nenosili prívesky s náboženskými symbolmi. Boli na to citliví, stále mali silné spomienky na Nemcov, ktorí v pracovných táboroch nosili kríže.

„Viacerí mali postraumatickú poruchu. Hoci boli vo vyššom veku a vedeli sa o seba postarať, keď im doniesli jedlo, schovávali si ho. Keď im chodili upratovať izby, nachádzali pokazené jedlo na všetkých možných miestach.“

V židovskom domove dôchodcov boli dobrovoľníkmi najmä Európania.

Keď Tomáš povedal, že je zo Slovenska, prezradili mu, že v zariadení žijú dve Slovenky. Spýtali sa ho, či ich nechce chodiť navštevovať. Kontaktovali Lotte Weissovú a ona súhlasila. Upozornili ho, že bude rozprávať iba po anglicky. Už na prvom stretnutí to bolo úplne inak.

Nazývajú ich „uličkové vši“. Prečo sú títo cestujúci v lietadlách stále častejším problémom?

Gabriela Šlebodová 25. 1. 2025,

V súvislosti s globalizáciou a dynamickým vývojom jazykov sa objavujú nové termíny, ktoré sa rýchlo uchytiť aj mimo špecializovaných komunít. Tento trend sa nedávno prejavil aj v leteckej sfére prostredníctvom výrazu „aisle lice“. Ten označuje pasažierov, ktorí sa ihneď po pristátí začnú tlačiť uličkami lietadla, aby sa čo najrýchlejšie dostali k východu.

Termín „aisle lice“ – v preklade „uličkové vši“ – bol prvýkrát použitý na platforme Reddit a rýchlo

sa rozšíril na ďalšie internetové fóra a médiá.

Podľa správy portálu Daily Mail sa tento termín stal predmetom diskusií medzi pasažiermi, ktorí si sťažovali na čoraz častejšie nevhodné správanie počas vystupovania z lietadla.

Fenomén nadväzuje na predchádzajúci výraz „gate lice“ (vši pri vstupe), ktorý sa objavil minulý rok. Týmto termínom sa označovali pasažieri, ktorí sa snažili nastúpiť do lietadla skôr, ako letecká spoločnosť oznámi nástup ich zóny.

Oba výrazy sa používajú na opis správania, ktoré narúša plynulosť a poriadok pri nastupovaní a vystupovaní z lietadla. To často vyvoláva frustráciu medzi cestujúcimi, ktorí sa snažia dodržiavať stanovený poriadok.

„Nielenže sa ľudia vedľa mňa rozhodli vstať, ale aj chlapík pri okne sa pretlačil dopredu a vystúpil z lietadla ako prvý,“ sťažoval sa cestujúci na Reddite.

Kultúra vystupovania z lietadla

Hoci sa názory medzi pasažiermi rôznia, väčšina sa zhoduje na tom, že najlepším spôsobom vystúpenia z lietadla je umožniť tým, ktorí sú bližšie k východu, opustiť lietadlo ako prví, a to bez zbytočného tlačenia. Tento prístup prispieva k plynulosti a pohodliu všetkých pasažierov.

Zaujímavým zistením je, že nevhodné správanie, ako napríklad tlačenie sa v uličke, je častejšie na charterových letoch, ktoré využívajú najmä klienti cestovných kancelárií, uvádza Fox News.

Títo pasažieri nie sú zvyknutí na pravidlá leteckej etikety a často nedodržiavajú pravidlá usporiadania nástupu alebo vystupovania.

Naopak, medzi pravidelnými pasažiermi, ktorí lietajú častejšie, je tento problém menej častý.

Slovenskí pekári odmietli pridávať do výrobkov prášok z múčnych červov, aj keď je to v istom množstve povolené

Zaviazal sa k tomu zväz so stovkami členov.

STVR 20. 3. 2025

Slovenskí pekári, cukrári a cestovinári nebudú do svojich výrobkov pridávať prášok z múčnych červov. Zaviazal sa k tomu ich zväz, ktorý má vyše 520 členov. Pridavok takéhoto prášku, po ošetrení UV žiarením, v istom množstve do vybraných potravín povolila pred vyše mesiacom Európska komisia. Obohatiť môže pečivo, ako aj syry či kompóty.

Slovenské rožky, chlieb ani cestoviny jedlý hmyz obsahovať nebudú. Výrobcovia to deklarujú v reakcii na veľký záujem spotrebiteľov o túto tému.

„Pýtali sa, že či náhodou v ich výrobkoch tie červy nie sú obsiahnuté. Samozrejme s tým, že to nechcú konzumovať. V našich výrobkoch žiadne červy ani nejaké múčky, resp. iné produkty vyrobené z červov, nenájdete,“ vyjadril sa riaditeľ Slovenského zväzu pekárov, cukrárov a cestovinárov Milan Lapšanský.

„Na pulloch obchodných sietí, ktoré združuje Slovenská aliancia moderného obchodu, sa takýto typ pečiva nenachádza, či už ide o domáce alebo to, ktoré sa dováža na Slovensko,“ uviedol riaditeľ Slovenskej aliancie moderného obchodu Martin Krajčovič.

Výraznú pozitívnu odozvu od verejnosti na použitie prášku z múčiara nepredpokladá ani odborník zo Slovenskej poľnohospodárskej univerzity (SPU). Práve tam jeho využitie už aj skúmali.

„Hladina, taká praktická, je do štyroch až piatich percent, kedy sa to pri bežnom spotrebiteľovi ani neprejaví, ak by teda nevedel, že konzumuje múčiara. Vyššia dávka je technologicky pozitívna. Ale zase, na druhej strane, pre spotrebiteľa sa prejaví väčšou pachutou,“ skonštatoval Ján Mareček z Ústavu potravinárstva SPU.

Zločinecká anglická past na seniory

Benjamin Kuras

Když si podrobně prostudujete, jak se to dělá, je to brnkačka. Stačí k tomu jen být vládou s dostatečnou parlamentní většinou a uzákonit si to. Posláním vlád odjakživa bylo oškubat občany. Nejlip tak, aby si toho nevšimli. Všímat si toho je posláním parlamentní opozice, aby toho vláda nenakradla tolik, že by na opozici nic nezbylo, až bude vládnout.

Toto se netýká Česka, pohádkové země, která už byla stokrát rozkradená a pořád je tu co krást. Hrneček dál vaří a oslíček se otřepává. Dnešní pohádka je o království Velké Británie, jehož dvě různé vlády ve dvou nedávných dobách objevily metodu, jak vylepšit státní rozpočet o několik miliard oškubáním dědiců zesnulých. Připomeňme si, že vlády nemají žádné jiné peníze než ty, které sebraly občanům.

Progresivní konzervativec i socialista jedno je

Té první vládě předsedal sám sebe nazývající „progresivní konzervativec“ David Cameron, té druhé dnes předsedá všemi nazývaný progresivní socialista sir Keir Starmer. Před nimi se dědická daň ještě počítala takto: Veškerý zděděný movitý a nemovitý majetek zůstává nezdaněn – ale jen do výše 325 tisíc liber. To je dnes přibližně hodnota dvoupokojového bytu na okrajovém londýnském předměstí nebo jednoho automobilu Lamborghini. Veškerý movitý a nemovitý majetek nad touto hodnotou se zdaňoval (a stále zdaňuje) sazbou 40 %. Kromě dvou zcela nezdaněných položek. Jednou je životní pojistka, druhou penzijní fond – čili soukromé připojištění vedle základní státní penze, která smrtí končí.

Cameronova vláda si v roce 2015 z děděných soukromých majetků přihnula nápadem ponechávat toto nulové zdanění jen u umrlců zesnulých před dosažením věku 75. Na logickou otázku, proč zrovna 75, lze odpovědět domněnkou, že někdo chytrý ve vládě spočítal, že staršího věku než 75 se dožívá čím dál větší počet seniorů, jejichž státní penze jsou rostoucí zátěží pro státní rozpočet, v němž pak chybí potřebné fondy na financování ilegální imigrace, která v roce 2024 dostoupila na 996 tisíc hladových krků. V prosinci 2024 tuto 75letou metu připomněli kritici právě parlamentem schváleného zákona o „asistovaném usmrcování“ trpících pacientů, s upozorněním, že by se mohla stát motivem k usmrcování předčasněmu. Dědictví se asi stane jedním s nejčastějších vražedných motivů budoucích detektivek.

Od Cameronovy vlády tedy dědicové umrlců starších než 75let začali platit daně ze zděděných penzijních fondů i životní pojistky, v sazbě podle výše svého celkového příjmu. Takto: do příjmu 37 tisíc daň 20 %. Z marže od 37 do 125 tisíc daň 40 %. Z marže nad 125 tisíc daň 45 %.

Pěkné spojení s eutanázií

Starmer Camerona ještě přetrumfl tímto majstrštykem: Při ponechání oné 75roční mety začlenit životní pojistky a penzijní fondy do celkové dědické daně. Tumpachoví z toho jsou nejen senioři a jejich dědicové, ale i finanční poradci, čile nabízející své služby, z nichž jednou radou je odstěhovat se do daňového ráje.

Druhu radou je nahnat vám strach, že máte-li dostatečně velké úspory, stát z nich dědicům ukradne nejprve těch 40 procent ze všeho, a pak ještě, umřete-li po pětasedmdesátce, daň z příjmu,

která by se z toho, co vám zbude, mohla vyšplhat až na 45 procent, jste-li hodně bohatí.

Má to vejít v platnost až v roce 2027. Asi proto, aby zdaňovaný lid ještě stihl asistovaně usmrtit své sedmdesátníky, nebo aby oni ještě stihli všecko prošustrovat. Každopádně by to mohlo být inspirací i našim politikům topícím se v rozpočtových deficitech. Jste-li jedním z nich a nejeví-li se vám to zcela srozumitelné, chlácholte se Einsteinovým bonmotem, že daň je jediný matematický úkol, který nikdy nepochopil.

Kam se poděli padlí vojáci od bitvy u Waterloo (1815).

Obecně se dá říct, že bitva není zrovna dobré místo k životu, ale v některých případech to není dobré místo ani ke smrti. Pokud si totiž myslíte, že těla všech těch padlých vojáků byla s poctami pohřbena do země, pak se šeredně pletete. Mrtví a umírající vojáci byli již krátce po bitvě svlečeni a okradeni o cennosti - ať již místními rolníky nebo davy drancířů. I když byly ostatky brzy pohřbeny v masových hrobech, i ty byly později znovu vyrabovány při hledání dalších cenností - těmi byly jak zuby mladých vojáků (vyráběly se z nich protézy - a to v opravdu velkém měřítku) a samotné kosti posloužily po rozemletí jako hnojivo. Ale nejen to. Skupina odborníků shromáždila informace o tom, jak potravinářský průmysl doslova ve velkém měřítku zpracovával ostatky vojáků padlých z bitvy u Waterloo. Kostní uhlí totiž hrálo zásadní roli v cukrovarnictví. Získaný fosforečnan vápenatý se totiž používal k výrobě cukru z řepy. Konkrétně k odbarvování a čištění řepných šťáv, z nichž dokázal doslova odsát nežádoucí složky. Granulované kostní uhlí bylo v pozdějších letech známé především pod názvem spodium.

Autoři zmíněné studie Bernard Wilkin, Robin Schäfer a Tony Pollard na příkladu bojiště u Waterloo uvádějí, do této oblasti dorazila vlna zájmu o těžbu kostí v plné síle ve 30. letech 19. století. Tehdy byly v okruhu několika kilometrů od bojiště postaveny dva cukrovary. Filtrace cukru v nich vyžadovala velké množství spodia - konkrétně se uváděla třetina hmotnosti vyrobeného cukru. Tyto závody tak od prvního roku potřebovaly půl milionu liber kostního uhlí, což představuje jeden milion kilogramů kostí (!) Historické důkazy sebrané autory přitom naznačují, že minimálně v případě dvou zmíněných velkých cukrovarů u Waterloo pocházela většina použitých kostí ze samotného bojiště.

Nutno poznamenat, že sběrači kostí očividně odvedli svou práci velmi svědomitě (byť byla nelegální), jelikož se nyní na bojišti nenacházejí prakticky žádné kosterní pozůstatky padlých lidí nebo tažných či jezdeckých zvířat. A to třeba ani kolem statku Hougoumont, který byl dějištěm vážných bojů, a kolem kterého se mrtví údajně původně vršili do výše několika metrů. Jak sami autoři studie uvádí, na bojišti je zatím doložený spolehlivě moderní nález jen dvou těl. V bitvě přitom mohlo padnout kolem 10 000 mužů a stejný počet koní. Což je podle hrubého výpočtu zhruba 1700 tun kosterních pozůstatků. V roce 1837, tedy na vrcholu boomu, se 100 kg surové kosti prodávalo za 14 franků. A pod zemí u Waterloo leželo tedy necelých čtvrt milionu franků. To se dnes dá přirovnat řádově k několika desítkám milionů korun.

Našince jistě potěší, že u nás o průmyslovém využívání ostatků vojáků po napoleonských válkách zprávy nemáme. Naopak známe několik hromadných hrobů, umístěných buď v bezprostřední blízkosti slavkovského bojiště, nebo v širším okolí, kde obvykle souvisejí s existencí lazaretů.

Německo a Austrálie přijímá stovky Afghánců, aniž by je prověřilo

Zdá se, že program německé vlády na pomoc Afgháncům, kteří pomáhali v boji proti Tálibánu, nefunguje tak, jak se plánovalo, všímá si německý tisk. V letadle, které minulou středu přistálo na berlínském letišti, bylo sice 132 Afghánců, ale pouze jeden z nich pracoval pro německou armádu v Afghánistánu.

Albanese potvrdil, že letos přijme 26 500 Afgánců a Home office potvrdil, že tak velké množství, nelze prověřit.

<https://www.homeaffairs.gov.au/help-and-support/afghanistan-update>

Skype končí v květnu 2025. Jaké jsou nejlepší alternativy?

Po více než dvaceti letech se jedna z nejznámějších komunikačních platform, Skype, chystá odejít do digitálního důchodu. Microsoft oznámil, že 5. května 2025 dojde k definitivnímu ukončení služby. Pro miliony uživatelů po celém světě to znamená, že si budou muset najít novou platformu pro videohovory, chatování i týmovou spolupráci.

Microsoft sice nabízí možnost plynulého přechodu na Microsoft Teams, kde si uživatelé mohou automaticky přenést své kontakty a chaty, ale ne každý je ochoten přejít na robustní, primárně pracovní zaměřenou platformu. Naštěstí existuje řada jiných spolehlivých alternativ, které mohou Skype plnohodnotně nahradit – a v mnoha ohledech ho i předčit.

Než Skype zmizí – jak si stáhnout data?

Pokud máte na Skypu důležité kontakty, historii konverzací nebo soubory, určitě si je nezapomeňte stáhnout. **Po květnu už k nim nebude přístup.**

Zálohování dat je jednoduché. Stačí se přihlásit do Skypu, otevřít Nastavení a přejít do sekce Účet & Profil, kde najdete možnost exportu kontaktů, chatů a souborů. Po odeslání žádosti si pak budete moci stáhnout veškerou historii komunikace do svého zařízení.

Pro ty, kteří nechtějí přecházet na Microsoft Teams, ale chtějí zůstat ve světě online videohovorů, jsme připravili přehled nejlepších alternativ, které stojí za zvážení.

Kterou službu vybrat?

Pokud hledáte jednoduché řešení zdarma, Google Meet nebo Discord jsou skvělé možnosti. Pro firemní komunikaci se více hodí Zoom, Webex nebo Microsoft Teams. Pokud vám záleží na soukromí, Signal bude nejlepší volba.

- Obžalovaná, *objasněte nám, co se stalo.*
 - *Přišla jsem z práce o 2 hodiny dřív. Vejdou do ložnice a tam leží můj muž a naše sousedka, oba nazi*
 - *A potom?*
 - *Potom oba umřeli na Covid.*

Ivan Diviš

*18. září 1924, Praha †7. duben 1999, Praha

Dnes celé století uplynulo ode dne, kdy se narodil český básník, který roce 1969 emigroval do západního Německa a stal se spolupracovníkem Rádía Svobodná Evropa se sídlem v Mnichově. Do Prahy se vrátil až v roce 1997.

Proslul svými nonkonformními názory a životními postoji. Třeba pozvánka na oslavu svých 74. narozenin na Vikárce, kterou poslal Janu Šulcovi: "Začátek oslavy je stanoven na 18 hodin. Prosím o dochvilnost, jsem pedant. Oslava končí starořeckou oinománií, tj. třeštěním opilců. Pokropení budou však bezpečně dopraveni do postelí přivolaným taxametrem. Kroj: ženy budou mít na sobě dlouhé sukně, pokud možno černé a poloprůsvitné. Přejede-li některá v džinech, bude vymrskána dťtkami."

Je považován za jednoho z největších českých básníků druhé poloviny minulého století. Dokázal sestoupit až na samo dno lidské schopnosti snášet bolest, k onomu okamžiku, ze kterého existují jen dvě cesty. Jedna vede do absolutního nebytí a ta druhá ke katarzi jako cíli a zároveň zdroji nových sil:

"Vzepřel jsem se, roztrhal svou duši a řekl: takhle sprosté to všechno být nemůže!
Něco tu platit musí, a tak jsem volal, běhal od knihy ke Knize, z hospody do hospody, mlátil hlavou o stěny, nespál a spát toužil a řekl jsem si: sám sebe sprav – sám sebe zničit a změnit, sám sebe zničit a změnit, jinudy to nemůže jít, snad se ti to podaří, ale podařilo se mně hovno – kouřící a pyramidální"

ARCHANDEĽ GABRIEL STOJÍ U PÍPY A TOČÍ.

Archanděl Michael roznáší a ve tři odpoledne zavolá mocným hlasem: Es ist angerichtet!
Všechno vypadne, jen Bůh, ten z hořícího keře, starý rockefellerovský kretén, odebere se k tabuli. Ták prosím, vece Gabriel, tady bychom měli jedno pivínko, jeden Osvětím, jeden Kábul, jednu konkistu, ráčíte konkistu více propéci?

A tady bychme měli jedno stvořeníčko, to vaše. A Bůh žere a žere. Žere lidi, s oblibou ale děti, tak pět set holoubat k večeri. Zapíjí kreví. A šmakuje mu. Jeho apetit je k nevyblití – ale my, my v tom máme žít...

Franta Belsky

*6. duben 1921, Issaquena County †5. červenec 2000 Abingdon-on-Thames, UK

Před sto lety, a ještě roky čtyřmi se narodil český sochař František Bělský, který je jediným sochařem v historii, který portrétoval příslušníky čtyř generací britské královské rodiny.

Bustu královny Matky vytvořil již v roce 1962, později zhotovil také portréty prince Andrewa a prince Philipa, manžela současné královny Alžběty II. V roce 1982 pak vytvořil oficiální portrét samotné královny Alžběty II. Tříletého prince Williama sochal Bělský v roce 1985.

V roce 1939 jeho rodina uprchla do Velké Británie. Po válce se vrátil do Čech, ale v roce

1948 odešel do Británie natrvalo a stal se zde sochařem velmi uznávaným...

V roce 1971 vytvořil sochu Winstona Churchilla pro univerzitu ve Fultonu, kde tento státník v roce 1946 pronesl slavný projev, díky němuž se začalo používat slovní spojení „železná opona“. Když bývalý americký prezident Harry S. Truman dostal návrh, aby některý americký sochař zhotovil jeho bustu, uvedl: „V žádném případě. Když vůbec budu někomu stát modelem, tak jedině tomu chlapíkovi, který udělal Winstona ve Fultonu!

Zajímavosti. Víte,že....

Pokud vás někdy zajímalo, proč jsou láhve s vínem přesně 750 ml, a ne například 1 litr (1000 mililitrů).

V 19. století byla hlavním zákazníkem francouzských výrobců vína Anglie. Anglickou měrnou jednotkou pro objem tekutiny je imperiální galon, který se rovná 4,54609 litru. Pro zjednodušení výpočtů při přepočtu měrných jednotek Francouzi přepravovali víno z Bordeaux v sudech o objemu 225 litrů neboli přesně 50 galonů, což odpovídá 300 lahvím o objemu 750 ml. Aby si to usnadnili, předpokládali, že 50 galonů = 300 lahví.

Jeden galon tedy odpovídá 6 lahvím. To je vlastně důvod, proč i dnes bedny s vínem často obsahují 6 lahví.

Velikonoce

21. dubna, pondělí, Velikonoční pondělí

Proč jsou Velikonoce svátkem pohyblivým?

Vysvětlení, že se tyto svátky řídí měsíčními fázemi, prvním úplňkem a prvním jarním dnem sice některé uspokojí, ale i přesto se najdou hlasy, které namítnou, že Ježíš, který ve Velikonočních svátcích hraje zásadní roli, byl přeci ukřižován a následně zmrtvých vstal v určitých dnech a ty se jednoduše nemění ani neposunují. O vysvětlení jsme proto požádali odborníka na slovo vzatého, teologa Marcela Puváka.

„Důvody proč se Velikonoce slaví každý rok jinak, jsou dva,“ upozornil hned v úvodu Puvák. „Ten první je prostý a je závislý na měsíčních a slunečních fázích. V podstatě jde o to, že po začátku jara, tedy jak všichni víme po jednadvacátém březnu, následuje, stejně jako v ostatních měsících, jev zvaný úplněk. No a v neděli, která přichází po prvním jarním úplňku se slaví Velikonoce,“ řekl Puvák.

Druhým aspektem jsou skutečnosti související s křesťanstvím a židovstvím. „Velikonoční svátky byly jak svátky židů, tak svátky křesťanů,“ vysvětloval Puvák a pokračoval: „Křesťanství navazuje na židovství, a to v tom smyslu, že Ježíš Kristus byl žid. Židé měli slavnostní večeri na památku východu Izraelitů z Egypta.

Připomínka této skutečnosti, která se slavila v židovském pesachu, což se překládá jako Velikonoce, se pak slavila každý rok.“ To je tedy otázka židovství, ale jak to souvisí s Ježíšem a křesťanstvím a samotnými pohyblivými svátky? „Ježíš jako pravověrný žid také slavil velikonoční večeri, no a v kontextu této skutečnosti, protože

věděl, že se schyluje k jeho smrti, chtěl dát oné večeri jakoby nový rozměr,“ řekl Puvák. „Z ní se tak stala poslední večere, kdy Kristus proměnil chléb na své tělo, víno na svou krev a řekl učedníkům, aby totéž činili na jeho památku,“ doplnil vzápětí. Podle Puvákových slov tak jakoby v tu chvíli křesťanství, které se zrodilo, trošku potlačilo židovskou tradici a velikonoční večere dostala jiný rozměr: „Už to nebyla oslava východu z Egypta, ale slavení Ježíšovy vykupitelské oběti,“ dodal Puvák.

A právě z této doby pochází spor, kvůli kterému se Velikonoce dodnes posunují. „Šlo tady o spor dvou stran, kdy jedna tvrdila, že Velikonoce mají být vždy 14. nisanu, což byl židovský měsíc,“ vysvětloval Puvák. „V roce, ve kterém Ježíš zemřel, byl 14. nisan pátek. Skupina kvartodecimánů pak tvrdila, že Velikonoce se musí slavit přesně, tedy ve stejné datum, nehledě na to, zda vyjde na pondělí nebo sobotu,“ dodal. To se ale nelíbilo straně druhé, jež si stála za tvrzením, že dnem křesťanů je neděle, protože Ježíš vstal z mrtvých právě v neděli. „A proto se musí slavit v neděli, nezávisle na tom, jestli to bude patnáctého nebo třináctého. Prostě v neděle, která bude nejbližší 14. nisanu.“

Chvíli na to ale vzniknul další spor, protože židovské měsíce neodpovídají gregoriánskému kalendáři. Zatímco náš rok má 365 dní, židovský rok má dvanáct měsíců po osmadvaceti dnech. 14. nisan tak byl pokaždé jindy. „Když už se tedy domluvili, že Velikonoce budou v neděli dobrá, jenomže teď v kterou neděli?“ doplnil situaci Puvák. Řešením se tak stalo rozhodnutí, že to bude neděle nadcházející právě po prvním jarním úplňku. „Z těchto důvodů se velikonoční svátky hýbou. Dnešním hlavním kritériem zůstává, i přes aspekty z minulosti, právě první jarní úplněk,“ uzavřel vysvětlování Puvák.

Recept No.671 Salát Camping

Ingredience

1 lžička cukr
2 lžice olej
2 lžice ocet
20 dkg majonéza
3 lžice hořčice
2 lžice kečup
1 ks velká cibule
2 ks okurky kyselé
1 lžice worcestrová omáčka
0.5 kg točený salám
1-2 hrstě kapie sterilovaná a pak Sůl a mletý pepř

Postup přípravy

Olej, ocet, cukr, kečup, hořčici, worcestrovou a sójovou omáčku svaříme a necháme vychladit. Točený salám nakrájíme na kolečka a cibuli na půlkolečka. Kapii nakrájíme na nudličky, okurku nadrobno. Nakonec přidáme majonézu a vychlazený nálev. Vše pomícháme a camping salát podle chuti dosolíme a dopepříme. Před podáváním uložíme jedinečný camping salát do ledničky a necháme dobře vychladnout a prolnout chutě.

Cibuli je dobré dat na přes noc do mrazáku. Někdo přidává do salátu ba i 5 koleček olomouckých tvarůžků a tabasco

Co dělá agentura DOGE

Gustav Sitař

Elon Musk vede agenturu DOGE, jejímž cílem je eliminovat vládní plýtvání. V dlouhém rozhovoru na populárním podcastu Joe Rogana představil svůj pohled na věc. Peníze pro neziskové organizace nazval možná největším skandálem v historii.

Bývalý herec Joe Rogan vysílá v současnosti jeden z nejvlivnějších podcastů na světě. Nedávno hovořil s Elonem Muskem. Probírali mnoho témat, například umělou inteligenci a její budoucnost, plán vyslat člověka na Mars, zadlužení Ameriky, kauzu Jeffrey Epsteina a prezidenta Johna Kennedyho, Muskovu akvizici Twitteru, úpadek Kalifornie a aktuální politická témata.

V rozhovoru, který trval téměř tři hodiny, mimo jiné zaznělo:

O byrokracii a USAID

Agentura USAID měla zajišťovat americkou zahraniční pomoc. Po analýze agentury DOGE byla její činnost v podstatě ukončena. Na téma USAID zaznělo:

Joe Rogan: „Zní to jako agentura na sycení hladových lidí. A pak zjistíš, že je to vlastně 250 milionů dolarů na transgenderové studie na zvířatech.“

Elon Musk: **„Mrzačení zvířat během zvrácených studií, jako byla studie na štěňatech bígla. Dali jim hlavu do koše a pokryli ji blechami, aby je sežrali zaživa.“**

JR: „A pak ty bígly studovali a následně zabili. Co se z toho lidé mohou naučit, k čemu je to dobré?“

EM: „Děly se tam opravdu šílené věci. Trump je prezentován jako hrozba pro demokracii, což je ironie, protože byl zvolen většinou hlasů voličů. Ale když se výraz ‚hrozba pro demokracii‘ nahradí výrazem ‚hrozba pro byrokracii‘, dává to smysl.“

„Skutečnost je taková, že naši volení zástupci měli ve srovnání s byrokracií velmi malou moc. Teprve agentura DOGE to změnila, a proto se pro ni stala hrozbou. Obvykle si byrokracie dává revoluce k snídani. Tohle je poprvé, kdy by revoluce mohla skutečně uspět.“

O nevládních organizacích

EM: **„Viděli jsme případy, kdy bylo jedné osobě posláno 1,9 miliardy dolarů na její nevládní organizaci, která v podstatě vznikla asi před rokem a neměla žádnou předchozí činnost. Prostě si založili nevládní organizaci.“**

„Celá ta věc s nevládními organizacemi je nesmyslná. Pokud máte nevládní organizaci financovanou vládou, je to prostě vládou financovaná organizace. Nevládní organizace je protimluv.“

„Vládou financované nevládní organizace jsou způsobem, jak dělat věci, které by byly nezákonné, kdyby je dělala vláda, ale jsou nějakým způsobem legální, pokud jsou peníze poslány takzvané neziskové organizaci. Tyto organizace jsou však následně využívány lidmi k jejich obohacení. Za pomoci neziskovek se stávají velmi bohatými. Jejich prostřednictvím si vyplácejí obrovské částky.“

„Je šílené, že to běželo tak dlouho. Je to gigantický skandál. Možná jeden z největších vůbec.“

JR: „Kolik je těch neziskovek?“

EM: „Pravděpodobně miliony. Ale těch větších budou desetitisíce. Je to takový hack systému, když někdo může za poměrně malé peníze založit

nevládní organizaci. George Soros je v tomhle opravdu dobrý. Přišel na to, jak se nabourat do systému. Zjistil, že můžete využít malou částku peněz k vytvoření neziskové organizace a pak lobbovat u politiků, aby té neziskové organizaci poslali spoustu peněz“

„Neziskovka je zvláštní slovo. Je to nevládní organizace, které vláda posílá každý rok peníze. Bude mít hezky znějící jméno jako ‚Institut pro mír‘ nebo tak, ale ve skutečnosti je to stroj na úplatky.“

„Ten systém dělá některé dobré věci. Kdyby nedělal nic dobrého, bylo by mnohem snazší to odhalit. Takže je v tom nějaké procento dobra. Ale může to být pět, deset procent dobrého a zbytek ne.“

O vládě

EM: „Agentura DOGE začínala s možná sto lidmi. A dělali jsme jen základní věci. Jakkoli na tom byl Twitter špatně, federální vláda je na tom mnohem hůř. Senátorka Susan Collins mi vyprávěla, jak dala námořnictvu dvanáct miliard dolarů na další ponorky, ale žádné nedostala. Tak uspořádala slyšení, aby se zeptala, kam těch dvanáct miliard dolarů šlo, a oni jen řekli ‚nevíme‘. To bylo všechno.“

O podvodech

EM: „Při základní analýze databáze sociálního pojištění jsme zjistili, že v databázi je 20 milionů občanů, kteří již nežijí.“

JR: „A dostávali peníze?“

EM: „Někteří ano. Nevíme, jaké procento z nich. Snažíme se to dotáhnout do konce. Vypadá to tak, že většina podvodů pochází z toho, že je-li někdo evidován v databázi sociálního pojištění, může získat podporu v nezaměstnanosti, falešné zdravotní dávky a tak.“

„Různé vládní databáze spolu komunikují velmi špatně a velmi omezeně. Zneužívání systému je postaveno na špatné komunikaci mezi různými vládními databázemi.“

O médiích

JR: „Vše, co slyšíte v médiích, je, že matky hladoví. V žádných médiích hlavního proudu nikdo nemluví o všech těch podvodech a plýtvání.“

EM: „Protože jsme jim zastavili stroj na úplatky. DOGE doporučuje ministerstvu škrty a vše dává na stránky DOGE.gov, kde může každý vidět, co se tam dělá. Můžete se podívat na jednotlivé položky. Ve spoustě médií řeknou ‚to je ústavní krize‘, ale neukážou, které škrty jsou neoprávněné. Nemohou ukázat na žádnou položku. Nemohou říci ‚tady zastavili potraviny pro těhotné matky‘. Nemohou na to poukázat, protože jsme to neudělali.“

„Média jsou neuvěřitelně zaujatá. Když mluvíte s někým, kdo získává informace jen z médií hlavního proudu, žije v jiném světě, než když poslouchá váš podcast nebo získává zprávy z platformy X.“

O imigraci

EM: „Co je jádrem toho, proč je propagandistická mašinerie demokratů tak rozjetá a chce mě zničit? Hlavním důvodem jsou podvody se sociálním zabezpečením pro ilegální imigranty, které jako gigantická magnetická síla přitahuje lidi z celého světa.“

„Pokud zajistíte lidem životní úroveň, která je vyšší než má devadesát procent obyvatel Země, pak máte pro devadesát procent obyvatel Země velmi silný stimul, aby sem přišli a zůstali zde. Pokud však ukončíte podvody s nelegálními přistěhovalci, pak tento magnet vypnete a oni

odejdou. A pokud se to stane, ztratí demokraté obrovské množství voličů.“

„Importují voliče. Je to gigantický volební podvod. Mnoho lidí má problém tomu uvěřit. Je to pokus o zničení demokracie v Americe. Tak to podle mého názoru je. Když vezmete sedm států, kde se ve volbách rozhoduje, často je tam rozdíl mezi kandidáty možná dvacet tisíc hlasů. Když tam přivezete dvě stě tisíc ilegálů, kteří s 80% pravděpodobností budou volit demokraty, je jen otázkou času, kdy se stanou občany.“

„To byl a je jejich plán. Pokud by stroj, který reprezentovala loutka Kamala, vyhrál, tohle by se stalo. Důvod, proč jsem začal mohutně podporovat Trumpa, byl fakt, že podle mého názoru on byl klackem v jejich kole. Kdyby dostali další čtyři roky, legalizovali by dostatek ilegálů v klíčových státech.“

JR: „Chci, aby tomu každý rozuměl. V Kalifornii a New Yorku nesmíte u voleb prokázat svou totožnost nějakým dokladem, i kdybyste chtěli.“

EM: „Za jakých okolností je tohle dobrý nápad? Když chcete napomoci podvodům během voleb, je to dobrá myšlenka.“

Post scriptum - Ministr zahraničí Marco Rubio oznámil tento týden, že po analýze ruší 83 % programů agentury USAID.

Pozn. autora: Zdali mají pravdu média hlavního proudu, pro které je Elon Musk nevolený nepřítel demokracie, nebo spíše Elon Musk, je názor, který si musí udělat každý sám.

Génius selského rozumu

Tomáš Guttman <https://www.hegaion.cz/>

Každý rok vydávají populární magazíny seznamy nejvlivnějších lidí světa. Jsou v nich politikové, aktivisté, baviči a další, jejichž jména většinou ani neznáme anebo je za pár let zapomeneme. Největší globální vliv mají samozřejmě politikové. Čím dál do minulosti, tím obtížněji se situace hodnotí, proto se v tomto zamyšlení omezují na posledních sto let. Vůdci ve velkých zemích, jako Roosevelt v USA nebo Čankajšek v Číně měli nepochybně obrovský vliv na život ve svých zemích a nepřímo tak na celý svět. U většiny významných politiků se zdá, zvláště když je hodnotíme delší dobu po jejich smrti, že toho po nich moc nezůstalo, a kdyby se bývali nenarodili, podobnou roli mohlo sehrát mnoho jiných jejich krajanů. Například ani po takové Margaretě Thatcherové toho moc nezůstalo.

V paralelním vesmíru, kde se Churchill nenarodí, se možná vedení války proti Hitlerovi ujme někdo jiný, kdo se v našem vesmíru nevyskytuje, ale v naší konfiguraci byl Churchill jediným řešením. Jeho vyjadřovací a organizační schopnosti, společně s jeho zkušeností a rodinnou historií z něho učinily ideálního vůdce v Druhé světové válce a on svou historickou roli sehrál výborně; podstatně se podílel na porážce nacistického zla. Dalším člověkem, jehož konfigurace vlastností z něho učinila velkou historickou osobnost, byl Ronald Reagan; nepochybně přispěl k porážce sovětského zla. Reaganovo vítězství bylo usnadněno přítomností Michaila Gorbačova na druhé straně barikády.

Historikové posledních 100 let by k mým třem jménům určitě přidali další, jejichž význam není laikům zřejmý. Ale já si dovoluji pokračovat a k seznamu přidat, 80 let po Churchillovi a 40 let po Reaganovi a Gorbačovovi – Donalda Trumpa. Zlo, proti, kterému se postavil sice ještě rádí, a nevíme, zda se podaří je potlačit tak, jak bylo

potlačeno zlo nacistické a sovětské, ale Trump je nejvýraznějším politikem, který se nebál vystoupit proti tomuto novému zlu a zahájil proti němu boj – tím zlem je marxismem inspirovaný progresivismus.

Je tomu teprve 10 let, kdy oznámil svou kandidaturu na prezidenta a kdy nadefinoval hlavní hrozby Americe (a vlastně celé západní společnosti). Kritizoval především Demokraty, ale napadl i mnohé prvky republikánské politiky a stal se předmětem nenávisti a posměchu ze všech směrů americké politiky a ve všech médiích doma i ve světě. Vyjadřoval se zcela přímo a bez diplomatických kliček, nehrál si na „kulturního člověka“ a nepředstíral „humanismus“. Zamítl vše, co není pro USA výhodné, včetně například smlouvy s Kanadou a Mexikem zvané NAFTA. Jeho hlavním heslem se stalo „*America First*“. Odhalil pokrytectví jak humanistických marxistů, tak chamtivých podnikatelů, takže se stal „populistou“.

Kritizoval nadbytek regulací a mnohastránkové směrnice a smlouvy, kterým nikdo do detailu nerozumí a které vytváří podhoubí pro byrokracii a korupci. Například daňový zákon s jeho 70 000 stranami ani nelze přečíst a zároveň poskytuje plno kliček zločincům. Proto jedno z jeho hlavních hesel se stalo: „*Vysušit ten močál*“ (rozuměj byrokratický ve Washingtonu). Trump viděl škody, jaké působí současný progresivismus se svým inverzním rasismem a zeleným fanatismem, a chápal, že jedním z hlavních nebezpečí pro budoucnost demokratické Ameriky je nařazení obyvatelstva miliony migrantů, kteří by jako voliči dali navždy moc oné progresivistické levici (zde). Proto bylo jeho dalším hlavním heslem: „*Postavit zed'*“, (na hranici s Mexikem). Navzdory všem pomluvám a proti všem předpovědím Trump v roce 2016 prezidentské volby vyhrál. Své sliby věrně plnil. Zrušil mnohé regulace, omezil byrokracii, snížil daně, zvýšil domácí výrobu, zlepšil ekonomické postavení USA vůči Číně, snížil nezaměstnanost (mezi barevnými na dokonce historicky nejnižší úroveň) a začal stavět na mexické hranici plot. Zařadil se mezi nejúspěšnější americké prezidenty. Proti spolčení médií s bezpečnostními elitami však byl slabý, a volby v roce 2020 prohrál.

Levicovým elitám se podařilo vylhat spojení Trumpa s Ruskem, a zároveň utajit skutečné ilegální aktivity Bidenovy rodiny, například obchody s Komunistickou stranou Číny (zde). Kromě toho došlo k mnoha volebním nepravdělnostem v Trumpův neprospěch (zde). Zločinné elity Trump označil jako „*deep state*“; hlavní média označují deep state za konspirační teorii, ale jeho existence je po uznání pravosti notebooku Huntera Bidena nepopíratelná (zde). Celá americká levice, včetně umělců, médií, části soudů a bezpečnostních elit se ještě aktivněji zapojila do předvolební kampaně v roce 2024. Trumpovi například uložily soudy snad nejvyšší pokutu v historii (asi deset miliard korun) za chybně zapsanou položku v účtech, a dokonce se málem dostal do vězení. Dvakrát se ho někdo pokusil zabít. Opravdu jako zázrakem Trump nejen přežil ale i vyhrál volby.

Přes své nesmírné životní úspěchy a své bohatství budí dojem obyčejného člověka, který říká přesně to, co si myslí a co cítí. Například když promluvil v roce 2018 v OSN, působil mezi tamními diplomaty a diktátory jako pěst na oko – po mnoha letech se tam objevil normální člověk (zde). A tak mně připadá při všech svých

projevech. Ve svém nedávném inauguračním projevu své vítězství označil za „revoluci selského rozumu“ – to je přesné označení. Podle všeho, co napsal a řekl a co o něm víme, jde o slušného člověka, který ctí ostatní lidi a chová se ke všem stejně, ať mají jakékoli postavení (což může někdy působit komicky, například, když jde o severokorejského diktátora). Chová se nenuceně, ale není vulgární jako mnozí jeho demokratičtí předchůdci v Bílém domě. Například idol levičáků Clinton byl veřejně usvědčen z pokusu o znásilnění (nemluvě o nesčetných dalších příkladech jeho oplzlého jednání, zde), což oněm levičákům nebránilo, aby se nepokusili udělat misogynu a sexuálního obtěžovatele zrovna z Trumpa.

Pro mnohé je směšný, protože je vlastenec, na rozdíl například od internacionalistického Obamy, jehož manželka se nechala za potlesku sykofantů slyšet: „Stydím se, že jsem Američanka“. Je zajímavé, jak je Trump levicí zesměšňován dokonce i za své mírové plány. Je to však v souladu s tím, že levici války na správné straně nevadí, jak se ukázalo, když Clinton a Solana, obdivovatelé hippies s jejich heslem „make love not war“, organizovali v roce 1999 bombardování Bělehradu, aby pomohli muslimským Albáncům. Trump chce skoncovat i s pozitivní rasovou diskriminací, kterou progresivisté zavedli proti bělochům a Asiatům. Obama se polovinou svého černošství naparoval jako páv, co se chlubí barevnými péry, nikdo mu však jeho naparování nevyčítal, zatímco Trumpovi je vyčítána vychloubačnost. Trump je přirozený, rád se pochlubí úspěchy, ale na rozdíl od jiných politiků jsou jeho úspěchy skutečné, a navíc vždy dovede přidat i trochu humoru. Je extrovert ale ne egomaniak, jak ho nepřátelé nazývají.

První slova jeho nedávného inauguračního projevu byla: „Zlatá éra Ameriky začíná právě teď“ (doporučuji každému si jeho projev přečíst, například zde). Nepředstírá skromnost, je sebevědomý ale ne domýšlivý; prostě ví, jak důležité jsou body jeho programu pro budoucnost jeho země (a tudíž pro celý svět). Bylo to dítě, kdo v pohádce první vykřikl: „král je nahý“, a Trump je upřímný jako dítě – nebojácné dítě. Před ním si žádný vysoce postavený politik na Západě nedovolil říct takovou samozřejmost, jak že jsou jed dvě pohlaví, nebo že je hloupé ochlazovat Zeměkouli. Když se to vysloví, jsou to samozřejmosti, ale ostatní politikové jsou zbabělí, aby to vyslovili a uhnuli ze stáda. Sluníčkářům a bývalým komunistům je Trump odporný; oni nechápou selský rozum a se svým bakalářským titulem z politické nebo genderové sociologie se cítí povzneseni nad tímto primitivním populistou. Ale i ti, kterým je Trump nesympatický, si přece musí přát splnění alespoň některých bodů z jeho programu: omezení moci komunistické Číny, zvýšení obranyschopnosti Západu, zastavení boje proti klimatu, zrušení cenzury, vyhození odborníků na inkluzi a diverzitu, uznání pouze dvou pohlaví, a vyslání lidí na Mars.

Přestože Trumpovi demokratičtí předchůdci byli vesměs značně pochybní (Clinton byl obviněn ze znásilnění, Obama nebyl schopen předložit rodný list, Biden kryl ilegální obchody svého syna), považují levicoví novináři Trumpa za méně seriózního. Vždyť i oni by měli uznat jeho nadlidskou vytrvalost, s jakou zdolal téměř nepřekonatelné překážky, a hlavně odvahu s jakou zvedl pěst, když byl střelen do ucha, a vzpurně zvolal „fight“. Ke konci svého projevu Trump nyní řekl: „Stojím před vámi jako důkaz, že se

nikdy nemá věřit, že něco je nemožné.“ I kdyby se mu nepovedlo splnit z budoucích plánů již vůbec nic, stal se Trump nejvýznamnější osobností alespoň posledních 35 let pouze tím, jak rozpoznal hlavní hrozby pro dnešní Západ a jakým způsobem proti nim dosud jednal. Jestliže skuteční ještě něco dalšího ze svých plánů, stane se tento génius selského rozumu jednou z několika nejvýznamnějších osobností posledních 100 let.

Jak se moje manželka nepohodla s paní Cibulkovou...

Ross Hedvíček - Florida

S Petrem Cibulkou jsme přátelé už několik desítek let, dokonce tak dobří přátelé, že když někdy v devadesátých letech chtěl ten idiot Cyril Svoboda nechat Petra zavřít za existenci Seznamu spolupracovníků StB (Hucina zavřeli i za Havla), tak se celá database na počítači najednou ztratila (a žádný fyzl na území CSSR ji nemohl vypátrat) přestože jasné fungovala.

Ano, fungovala tady u mne na stole, takže když jste v Cibulkové databázi hledali strejčka Lojzu a své spolužáky, tak jste vlastně hledali v mém počítači tady na Floridě. A fungovala celkem 22 let bez nějakých výpadků. Čas od času jsem dostával do poštovní schránky REKOMANDO dopisy od různých advokátních kanceláří (mimo běžné výhružně dopisy, jednu dobu mi dokonce telefonicky vyhrožovali oběšením na hraničním přechodu, pokud tam přijedu), že jejich klient (třeba Skopeček nebo Bohdalová) je podle rozhodnutí českých soudu mezi udavači neoprávněně a je tedy moji povinnosti je vymazat. Vždy jsem si vzpomněl, že ty české soudy jsou přesně ty stejné soudy a ti stejní soudci, co mne odsoudili do vězení za únos svých vlastních dětí a manželky do ciziny a že mi vlastně české soudy můžou tak políbit prdel a nikdy jsem nic nevymazal.

Určitě uznáte, že můj vztah k České republice je přinejmenším vlažný a mnohokrát jsem i napsal, že si myslím, že pouze 5% obyvatelstva jsou slušní lidé (to je poměrně hodně, půl milionů lidí), které mám rád, a že zbývajících 95% obyvatelstva ČR jsou komunističtí paskřivci, jejich děti a vnuci, které bych i po čtyřiceti letech docela rád nakopal do řítí i špičatou polobotkou. Jinak jejich blbě a neinformované názory jsou mi většina putna a ignorují je. Akorát, že manželce putna nejsou.

A teď k manželkám: Moje manželka se jmenuje Jiřina Hedvíček, za mladá Korčáková, za mladá herečka a spisovatelka, takže číst a psát prokazatelně umí. Jsme oba registrováni Republikáni a pro Trumpa jsme volili každý třikrát.

Petrová manželka se jmenuje Míla Jebavá a viditelně věří v Česku běžným pověrám o tom, že Trump je agent Krasnov, aniž by se zatěžovala tím, čím byl český prezident. A napsala článek v tomto smyslu, který jsem uveřejnil na svém blogu. Zde prosím:

<https://www.hedvicek.com/2025/03/krasnov-nyni-zuri-ze-nesplnil-ukol.html>

Moje manželka se proti těm bludům ohradila a zřejmě paní Jebavou urazila a ta se v těžko citelném emailu dotazovala, zda ona Jiřina Hedvíček je moje příbuzná a zda to napsala z mého příkazu? O nikoliv, my si tu nic nepřikazujeme, my tu za mořem máme svobodu projevu. Na nedostatek svobody projevu v ČR se zeptejte právě Petra Cibulky.

Takže mi dávní rodáci, nepište mi ty špinavé kydy o Trumpovi (toho máme docela rádi) a nebo dokonce o agentů Krasnovovi aspoň tak, aby se to nedostalo na oči mě manželce, ať na vás nemusím pustit psa (pes neumí číst, manželka umí).

Pětipsy-listopad 1938

Eugenie Trützschler von Falkenstein

Po 30. září podepsané smlouvě mezi Francií, Velkou Británií, Itálií a Německem, která do dějin vešla jako Mnichovská dohoda, vyšel 21. listopadu zákon, kterým se stali Sudety součástí Reichu. Československá republika, která bylo v roce 1918 tak slibně založena, přestala v její původní formě existovat.

„Doporučený dopis, pane inženýre.“

„V pořádku“, konstatoval Franz a natáhl ruku k poštákovy.

„To nejde, tento dopis mu musím předat osobně.“

„To jsem ještě nezažil, normálně podepisuji já.“

„To je možné, ale tento dopis je do vlastních rukou adresáta.“

Na dlouhé diskuse neměl Franz ani čas ani náladu a dlouhé nohy poštáčky ho mírně naladili:

„Slečno, to jsou možná předpisy, ale Váš kolega se nikdy podle nich neřídil.“

Mladé děvče cítilo upoutané oči staršího muže a styd jí dělal těžkosti mluvit: „Ten už nepříjde.“

Protože mluvla velmi potichu a nejistě, zůstal Franz klidný: „Proč?“

Slečna chvíli zaváhala jetli má říct pravdu. Byl propuštěn protože byl Čech, zorhodla se lhát: „Nevím to přesně.“

„A Vy jste jeho nástupce. Tak si to u Vás musím vyžehlit. Já jsem zde správce“, představil se směříc Franz.

„Vím to, ale přesto musím dát panu inženýrovi dopis osobně.“

„Ale ano, když na tom tak trváte, nemůžu nic dělat. Řeknu mu to.“

Hůder otevřel dopis mechanicky, aniž by si všiml odesilatele, právě tak mechanicky začal číst: „Tímto Vás žádáme se vzhledem k předání Vašeho statku Pětipsy přímo spojit s krajskou správou.“ Oproti svému zvyku vyskočil oběma nohama současně z postele a začal. Psaní v obou rukách držíc , nervózně přecházet po pokoji. Po určité době zůstal stát u okna, přečetl dopis ještě jednou, tentokrát také odesilatele a oslovení. Razítko a podpis začal pečlivě studovat. Podařilo se mu rozluštit jen první písmeno „J“ a obě poslední „ka“. Dlouhé, štíhlé tělo se rozčilením začalo třást. Jako by nic neměli s tělem společného, dali se nohy opět do pohybu. Deset kroků až k řadě oken a deset kroků ke dveřím. Při každém nasazení špičky nohy, počítal kroky automaticky.

„Bohumíre, Bohumíre, neslyšel si zvonek k obědu?“

„Čtyři, pět, šest...“

„Bože můj, co se děje?“

„Jedna, dvě...“

V tomto okamžiku přistoupila Tereza k manželovi. Zaslavil se a podíval se na ni překvapeně.

„Oběd je na stole. Vždy si přeješ, aby se jedlo přesně.“

„Ach oběd“, konstatoval jako by se jednalo o něco neobyčejného.

„Čekají na tebe.“

„Nech je čekat...Nepřijdu.“

„Ale tio nám nemůžeš udělat.“

„Jistě, že můžu.“

„Prosím tě, pojď.“

„Ne.“

Zpátky v jídelně, prohlásila Tereza, že jejímu manželovi není dobře a že proto nepříjde k obědu a také si ale nepřeje, aby mu jídlo bylo přineseno do ložnice. Děti i kuchařka tako zpráva potěšila. Tereza znala mechancholické city manžela. Ale to, co právě zažila bylo něco nového, něco, co ještě nezažila a co jí děsilo. Když odpoledne vešla do ložnice a našla ho v posteli číst Karla Maye zase se uklidnila.

Hůder se rozhodl, že výzvu bude ignorovat. Pro teď v Žatci pracující německou administrativu to byl důvod, mu po třech týdnech poslat dopis stejného znění. Sice s tak rychlou reakcí německých úředníků nepočítal, ale své předsevzetí, se u německé správy nehlásit, nic nezměnil. Pravý opak, na tuto výzvu reagoval mnohem klidněji. Pro zbytek dne si vyžádal klid a zmizel ve své pracovně, kde formuloval proti předání statku odpor. Příští den jel do Žatce a předal ho osobně v kanceláři německé správy.

Tentokrát reagovala okamžitě. O dva dny později, ve středu, kolem 10 hodiny ráno, předejela černá tatrovka se čtyřmi muži před vchod zámku.

Vycvičeně vyskočil šofér, otevřel dveře vozu, jimi jen s námahou protáhl Jedlička své tlusté tělo:

„Tak do práce.“

„Franz Müller, správce“, řekl vedle něj sedící Ssa. Jedlička se fascinován díval na erb nad dveřmi, odpověděl až za okamžik: „Vím, to celou věc nedělá lehčí. Kdyby to byl někdo z našich lidí, mohl by tohle tady převzít. Ale takhle se o to budu muset starat sám.“ Jedličkovi oči ještě stále vyseli na erb.

„Samozřejmě.“

„Tak do práce“, opakoval Jedlička a zatáhl za dlouhou šňůru.

Služebná, která otevřela byla odsunuta dozadu. Čtyři muži vstoupili, poohlédli se po hale, potom maširovali po širokých dřevěných schodech do prvního patra. Nahoře dal Jedlička instrukce: dva muži doleva, dva doprava, jedny dveře za druhým byly bez zaklepání otevřeny.

Když Jedlička spatřil Hůdra a Terezu v posteli zasmál se nahlas.

„Co Vás to napadá, sem takhle vtrhnout?“ Hůdrův hlas zněl rozčileně.

„Heil Hitler. Máte přesně deset minut na oblečení.“

„Zakazuji si, abyste se mnou mluvil tímto tonem.“

„Vy se obléknete a půjdete se mnou.“

Teraza, která si brilantnost situace uvědomila, se na manžela prosebně podívala. Hůder si jejího pohledu nevšiml: „Zůstanu kde jsem. Když ode mne něco chcete tak mluvte. V tom Vám nemohu zabránit, když už mé ložnici stojíte.“

„Nabud'te drží, člověče. Jste na půdě Reichu.“

„To je můj dům.“

„Přesně víte, že to není pravda.“

„To se uvidí“, rozčileně křičel Hůder, vyskočil z postele a zmizel v koupelně. Za deset minut opustil statek.

Hůder stál před psacím stolem za kterým seděl Jedlička. Rád by si byl sedl, ale netroufal si tuto prosbu vyslovit.

„Ale pane inženýre, Vy musíte také nás chápat. Tato země je německá a proto musí být v německých rukách.“ Jedlička, který se snažil mluvit vyrovnaným tonem, si zapálil cigaretu. Hůder začal kašlat. Jedlička táhl několikrát

intensivně na cigaretě, kouř vydechoval Hůdrovi přímo do obličeje, potom cigaretu položil do popelníku a pokračoval: „Nejde ani o víc ani o mén. Když budete ochoten se Váš odpor vzít zpátky, jsme také ochotni ke kompromisům. Dokonce jdeme tak daleko, že Vám nabízíme podobný objekt v Bavorsku.“ S triumfem v obličeji se díval na kašlajícího Hůdra: „Sedněte si.“ Měl s ním ted strpení.

Hůder si sedl, ještě několikrát zakašlal a potom řekl: „Pětipsy mi daroval otec a já si je chci nechat.“

„Pane inženýre, myslel jsem, že se dohonem jako dva rozumní muži. Já jsem Vám vysvětlil co a jak. Mimoto nemám čas, s Vámi o něčem diskutovat, co je již dávno rozhodnuto. Ode dneška patří Pětipsy nám.“

„Nám?“

„Reichu.“

„To nemůžete udělat“, zvolal Hůder.

„Už je to provedeno.“

„Ale...“

„Máte přesně 48 hodin, abyste Sudety opustil.

Vydavatel doporučuje P.Hanson

Mnohem lepším řešením testů DNA pro dávky domorodcům je, jak řada z vás uvedla, žádné zvláštní zacházení na základě rasy.

„Paulinina vize pro Austrálii :

Žádné smlouvy, hlasy v parlamentu, nároky na domorodé vlastnictví nebo převody půdy.

Zrušení Národní agentury pro domorodé Australany

Zastavit financování rituálů Vítejte v zemi z peněz daňových poplatníků

Vrátit názvy míst změněné na domorodé jazyky

Vystoupení Austrálie z Organizace spojených národů, Světové zdravotnické organizace, Světového ekonomického fóra a dalších globálních orgánů

Omezit financování Národního systému pojištění pro případ invalidity a zrušit Ministerstvo pro změnu klimatu.

Zrušit spotřební daň z alkoholu podávaného v restauračních zařízeních.

Splatit australský dluh

Osvobodit pojišťovny a stavební materiály od daně z přidané hodnoty“

Neposílejte peníze v hotovosti na Noviny poštou!

Uložte \$95 přímo do banky ANZ, na náš účet, ale dejte nám vědět!

Noviny :

BSB 012 030 Acc: 536002848

a aby se poznalo, kdo peníze ukládá, dejte tam vaše členské (na obálce před jménem) nebo telefonní číslo.

Děkujeme za Pomoc Novinám:

Ladislav Kochman - \$15.00

Jarmila Žáček - \$5.00

Jiří Navrátil - \$20.00

Katolícké mše v Austrálii.

Bohoslužby: Sydney slovenská omša ve slovenském kostele sv. Cyrila a Metoda v Lidcombe - Každú nedeľu o 10,30 hod. a české mše svaté budou **Až se vrátí pan o. Peter Krigovsky z dlouhé dovolené..**
Melbourne – Letovisko „Šumava“ Peksa park Lockes Way, Belgrave South 3160, ph.9754 5159 Každou třetí neděli v měsíci je česká katolická pobožnost v 11. ráno. (mimo září kdy je svatováclavská pout') - podává se občerstvení - všichni vítáni
Slovenská Svätá Omša Každú štvrtú nedeľu o 12:00 hod v A*Beckett St., Kew; Slovinský kostol.

NSW

Sokol Sydney

16 Grattan Crescent, Frenchs Forest, NSW 2086, Rezervace haly: **0404 849 888** ; Rezervace baru, zahrady, restaurace, parties a herny - Marian: **0410 467 537**
Hala pristupna pro sporty: Po-Ne 6:00-24:00
Restaurace/bar otevren:Pa-So 17:00 - 24:00, Ne 12:00-19:00.
Vice info online: www.facebook.com/sokolsydney , www.sokolsydney.com.

CzechoSlovak Country klub v Sydney,

320 Devonshire Road, Kemps Creek 2178;
E-mail committeesccc@gmail.com, www.cscountryclub-sydney.com.au, Mob. Ph. 0434 143 148 , **02 9606 8703**

Restaurace otevřena:

Pouze v neděli od 12-16 hod.

Výběr Československých (lihovin) alkoholických nápojů.

Slovenská Katolícka Komunita Sydney Inc

30 Vaughan Street, Lidcombe, tel. 9649 2153
Potrebné informácie nájdete na **slovakcommunitysydney.com** alebo priamo na tel: 0401 538 574 o. Henry Adler SVD

JIŽNÍ AUSTRÁLIE

Československý klub v Adelaidě,

51 Coglein Street, Brompton, SA 5007 tel.: 08 8346 4181
Bar a kuchyně v Československém klubu jsou v provozu každý pátek od 18.00 do 23.00 hod. a některé předem ohlášené neděle, které najdete na webové stránce Čs. klubu: <http://www.csclubsa.com>

QUEENSLAND

Československý klub v Queenslandu,

25 Upfield Street Burbank Qld 4156;
Tel / Fax: (07) 3343 3489, email: ccq@csklubqld.org.au
www.csklubqld.org.au

Klub je otevřen každý pátek od 18 hodin,

Informace: Mobil: 0497 344 377

polévka, hlavní jídlo, káva/čaj zákusek Pouhých 18 dolarů.

Asociace Čechů v Austrálii

28 Church St., Fortitude Valley, Qld., caa.brisbane@gmail.com

Združení Slovákov v Queenslandě,

Informacie: Lojzo Ogurek, koordinátor (07)5530 6813

TASMANIE

Združenie Cechov a Slovákov v Tasmanii

(Czech And Slovak Assoc. Of Tasmania Inc.)

c/o 144 Pottery Rd. Lenah Valley Hobart Tas 7008.

VICTORIA

Sokol Melbourne

497 Queensberry Street, North Melbourne, Vic 3051
Tel.: nemají President Michal Krejčí Tel.: 0413 2253 4180

Každou třetí neděli v měsíci v OBĚD od 12.30 hod

Nedělní obědy nám nyní vaří Ivo de Pol. Cena za tři chody \$30.- Data: 24.11.,8.12.2024 ,— 16.2.,16.3.2025

Rezervace zapotřebí.,

Každé pondělí a úterý od 19.00 hod . Výuka češtiny. (Zuzana Vasich)

ACT

Beseda - Czechoslovak - Australian Association in

Canberra and Region, Unit 12/ 18 Shropshire Str., Queanbeyan NSW 2620, www.beseda.org.au.
otevreno první a třetí sobotu v měsíci od 14.30 do 17.00 (2.30pm-5pm)

ZÁPADNÍ AUSTRÁLIE

Czech & Slovak Association in Western Australia, Inc.

6/321 Hareborne St., Glendalough WA 6016

President: Jitka Smith 0406 026 840

Secretary: Martina Thomsova 0424 295 969

Email: CzechSlovakWA@hotmail.com

Web: www.CzechSlovakWA.org

KLOKAN vychází 12x ročně

RADIO SBS AUSTRALIA

SBS Radio – Czech Program Už není

Radio 4EB 98.1FM - Brisbane České vysílání

Každou středu od 15.45 - 17.15 a každou sobotu 10.30 - 11.30 dopoledne. Vedoucí Karel Ulvr Tel: (07) 3355 0109

www.4eb.org.au/~czech

Radio 4EB FM 98.1 - **Brisbane Slovenske vysielanie** kazdy piatok od 18.00 do 19.00 hod, informacie Emilia Matulova, 07 3343 3064.

Canberra rádío . 91.1 FM

Vysílací hodiny: každou sobotu mezi 8-9 hodinou ranní
Office phone: 02-6287 7058, CMS studio phone: 02-6287 4347, fax: 02-6287 4348, e-mail: ahoradio@centrum.cz

slovenské vysílání .

každú nedeľu od 19.00 do 20.00

SBS2 Frekvencie v hlavných mestách

FM Adelaide 106.3fm ; Adelaide Foothills 95.1fm

Brisbane 93.3fm ;

Canberra 105.5fm

Darwin 100.9fm ;

Hobart 105.7fm

Melbourne 93.1fm ;

Perth 96.9fm

Sydney 97.7fm

Poznámka vydavatele

Toto číslo jest posláno do tiskárny 7.dubna Léta Páně 2025

CzechoSlovak Country Klub

Vydavatel: Následující dopis jsme dostali s prosbou k otištění v Novinách. Dopisy neupravujeme.

K situaci v klubu se nevyjadřujeme, protože do klubu, jehož jsme členem, jezdíme jen párkrát do roka, neb je to na druhé straně Sydney a nevíme co se tam děje i když jim držíme palce, aby otevřeli kuchyni. Když to jde v Adelaidě, proč ne tu? Kupodivu, nedostali jsme od Sokola ani od Klubu žádní informace o programech. O majálesu v Slovenském domě v Lidcombe 3. května / 3 mája, bude v příštích Novinách

ODPOVĚĎ NA OBVYNĚNÍ Z CZECHOSLOVAKIAN COUNTRY CLUB Ltd v čísle Novin 689

Právě jsem si přečetl obvinění od „vedení“ Klubu ze lži a vymyšlené nepravdy.Kdo je „vedení“ to nevím ale vím že klub má vést výbor(commitee). Byl bych velice rád kdyby pisatel odpovědi na můj článek z Novin uvedl nějaké konkrétní důkazy mých lží a vymyšlených nepravd..To že informační schůze i Valná hromada byly ilegální jasně vyplývá z Ústavy Klubu. Viz. Str 3 č.14. Articles of Association (All general meetings, other than Annual General Meetings, shall be called extraordinary general meetings.) Ne informační schůze.

Annual General Meeting on 24.11.2024 dle Agendy měla být vedena presidentem klubu osobou jménem Mrs KARL KIMLA. Dále Agenda obsahuje 13 bodů k projednání ale bod č. 7 chybí. Dále na této schůzi byla

zorganizována volba o umožnění firmě Universum PtyLtd provozovat kuchyň, jídelnu a bar a tím pádem celý klub. A to údajně za týdení nájemné \$ 650.00. Na Agendě o této volbě není zmínka! Aby takovýto podnik fungeval v našem Klubu je nemožné. Porušuje to hrubě ústavu Klubu (Memorandum of Association str.2 pismeno F)..

“In furtherance of the objects of the Club, to buy, sell, and deal in all kinds of apparatus and all kinds of provisions, liquid and solid, required by the members of the Club or persons frequenting the Club’s grounds.”

Afšak na této schůzi valná většina přítomných členů hlasovala proti předání Klubu této firmě.

Výbor klubu nikdy nepředložil smlouvu nebo její návrh ke konzultaci se členy. Pouze sliby.

Výbor Klubu nikdy členy neinformoval že tato firma již v našem klubu podnikala od září 2024.

Prosím uveďte či předložte mi kde mohu nalézt

příslušnou legislativu či zákon který by

umožňoval aby v Klubu kteý je zaregistrván

jako neziskový a dobrovolný mohla podnikat

výdělečně činná firma.

Dále proběhla volba nového výboru aniž by

starý výbor odstoupil.Volilo se prostřednictvím

volebního lístku, což porušilo Ústavu Klubu.

(proceedings at General Meetings str 4 č.22). Z

tohoto důvodu Klub nemá legální výbor a nesmí

podnikat.

To že jsem do klubu do září 2024 nechodil bylo

z důvodu, že jsem byl zaměstnán mimo Sydney.

Také by jsem ocenil vysvětlení Záchrana Klubu.

Momentální výbor převzal Klub v červnu 2023

kde bylo údajně na kontech \$ 50,000.00.Na

AGM 1/12/2024 po 1½ roku

záchranu Klubu jsme se dozvěděli že Klub je

momentálně v mínusu. Otevírací doba je

zkrácena na 4 hodiny týdně a někdy není

otevřeno vůbec.Podivná záchrana. Ač

členové nabídli pomoc Klubu s provozem, žádná

odpověď se nedostavila.

Další ilegální okolností je odebírání členství, ač

ho měli členové řádně zaplacené. Zrušili členství

třem dlouholetým členům klubu. Pouze členská

základna má moc něco takového odhlasovat

dvěmi třetinami přítomných členů na Valné

Hromadě. Ne výbor! (Cessation of Membership

str.2 Articles of Association)

Také vyplňování žádosti o obnovu členství je

nepřípustné. Členové si pouze zaplatí příspěvek

na další rok a dostanou Členskou kartu.

Nikdo z členů Klubu nemá žádnou povinnost do

Klubu pravidelně docházet. Jsme dobrovolná

organizace. Ale povinností výboru je

respektovat Ústavu Klubu. Tato okolnost se

bohužel momentálnímu ilegálnímu Výboru

nedaří. Žádám o vysvětlení. Děkuji.

S pozdravem

Vladimír Krýš

31/03/2025

Lidské vědomí.

George Švehla 2025.

Historicky, v mnoha různých kulturách, bylo srdce považováno jako zdroj emocí, vášní, moudrosti a vědomí sama sebe. Také, při silných emotivních prožitcích, lidé pociťovali tyto stavy v srdeční krajině. Přesto, v nedaleké minulosti, vědci zdůrazňovali důležitost mozku v lebce a jeho zodpovědnost za tyto stavy. Je zajímavé, a potvrzují to nedávné studie, že fyziologické mechanismy pomocí kterých srdce komunikuje s mozkem ovlivňuje zpracování informací, vnímání, emoce, a celkové zdraví organismu. Tyto studie položily základy k vysvětlení jak a proč srdce ovlivňuje mentální jasnost, kreativitu a emoční rovnováhu. Pokusme se shrnout a sjednotit zajímavé poznatky na toto téma. (Mohamed Omar Salem 2007)

Srdce a emoce.

Odedávna je známo, že změny v emocích provází předvídatelné změny rychlosti tepu srdce, tlaku krve, frekvence a hloubka dýchání, trávení a podobně. Takže, když nastane změna v emoci, sympatická sekce autonomního nervového systému nám dává popud buď k boji a nebo útěku, či v méně náročném prostředí a nebo době, nás parasympatická část uklidňuje. Z tohoto pohledu bylo předpokládáno že autonomní nervový systém a fyziologické reakce pracovaly na dané stimuly v souladu s reakcemi mozku. (Rein, Atkinson, et al, 1995).

Srdce a mozek.

Nicméně, po několika letech výzkumu bylo zpozorováno, že srdce komunikuje s mozkem takovým způsobem, který významně a nebo i podstatně ovlivňuje jak chápeme a nebo reagujeme na okolní vjemy. Bylo zjištěno, že srdce má svoji zvláštní vlastní logiku, která se často odchylovala od daného směru autonomním nervovým systémem. Zjevně, srdce zasílalo významné a smysluplné zprávy mozku, který jim nejen rozuměl ale dokonce je i uposlechl. (Lacey and Lacey, 1978). Neurofyziologové později objevili neuronovou cestu a mechanismy, kterými vstup informace ze srdce do mozku může zabránit a nebo naopak umožnit či napomoci jeho elektrické aktivitě. (McCraty, 2002)

Mozek v srdci.

Po rozsáhlém výzkumu, (Armour 1994), uvedl koncept funkčního „mozku v srdci“. Jeho práce nám ukázala, že srdce má vlastní, vnitřní nervový systém, který je dostatečně dokonalý a komplexní, aby kvalifikoval jako samostatný „malý mozek“. Tento „srdeční mozek“ je spleť sítí různých typů neuronů, nervových mediátorů, proteinů a podpůrných buněk ne nepodobných těm v lebečním mozku. Jeho komplikovaná nervová síť mu umožňuje pracovat bez závislosti na lebečním mozku samostatně, učit se, pamatovat si, cítit a dokonce i vědomě vnímat. Srdeční mozek obsahuje zhruba 40 000 neuronů, které nazýváme neurity. (Armour, 1991). Informace ze srdce, včetně pocitů vzrušení, jsou posílány do mozku několika aferentními či senzorickými nervy. Tyto nervové cesty vstupují do lebečního mozku v prostoru meduly, tedy tam kde mícha vstupuje do mozku, a dále kaskádovitě do vyšších mozkových center, kde ovlivňují vnímání, bystrost, rozhodování a jiné kognitivní procesy. (Armour, 2004).

Tak se ukázalo, že srdce má vlastní, vnitřní nervový systém který operuje a zpracovává informace nezávisle na mozku a jeho nervovém

systému. Toto je mechanismus který umožňuje transplantaci srdce. Normálně, srdce komunikuje s mozkem nervovými vlákny vedoucími skrz vágní či bloudivý nerv páteří. Po transplantaci srdce se tato nervová spojení po delší dobu neobnoví a po tuto dobu transplantované srdce pracuje ve svém příjemci jen díky svému vlastnímu neporušenému nervovému systému. (Murphy, et al, 2000)

Magnetické pole srdce.

Výzkum nám také ukázal, že srdce komunikuje informace do lebečního mozku a do celého těla elektromagnetickými interakcemi. Srdce vytváří v těle nejsilnější a nejrozsáhlejší rytmické elektromagnetické pole. Srdeční magnetický komponent je zhruba 500 krát silnější než magnetické pole mozku a může tak být detekováno až kolem 1.5 m od těla. Nabízí se i to, že toto srdeční magnetické pole pracuje jako nosná vlna pro informaci která poskytuje globální synchronizační signál pro celé tělo. (McCraty, Bradley & Tomasino, 2004)

Magnetické pole srdce a vzájemné ovlivňování mezi jedinci.

Nyní je dokázáno, že nepatrný, ale významný komunikační systém pracuje pod hladinou našeho vědomého vnímání či pozornosti. Energetické interakce pravděpodobně přispívají k „magnetickým“ přitažlivostem a nebo odpudivostem, které vznikají mezi jedinci a také ovlivňují společenské vztahy. Bylo též zaznamenáno, že magnetické mozkové vlny jedné osoby se dokáží synchronizovat s vlnami srdce osoby druhé. (McCraty, 2004).

Komunikace pomocí hormonů – srdce jako hormonální žláza.

Další složka komunikačního systému mezi srdcem a mozkem byla doložena výzkumy hormonálního systému. Srdce bylo přerazeno mezi endokrinní žlázy v roce 1983, kdy byl izolován hormon vytvořený a uvolněn srdcem, zvaný atriální natriuretický faktor (ANF). Tento hormon se projevuje regulačním vlivem na žíly a cévy, ledviny a adrenální žlázy (nadledvinky) a také na mnohé regulační oblasti v mozku. Také bylo nalezeno, že srdce obsahuje buňky typu známém jako „vlastní srdeční andrenergické buňky“ (ICA). Tyto vylučují noradrenalinové a dopaminové neurotransmittery, o kterých se myslelo, že jsou tvořeny pouze neurony v centrálním nervovém systému (CNS). Nedávno bylo též objeveno, že srdce také vylučuje oxytocin, všeobecně uznávaný jako hormon sblížovací a nebo zamilovaných. Navíc má tento hormon funkci při porodu a laktaci – tvorbě mateřského mléka a také při poznávání okolí, vědomí, toleranci, adaptaci, a složité sexuální a mateřské chování, učení se společenským náznakům či signálům a k vytvoření trvalých vztahů páru. Bylo nalezeno, že koncentrace oxytocinu v srdci je tak vysoká jako ta, která byla nalezena v mozku. (Cantin & Genest, 1986).

Zvyšování psychofyziologické jasnosti a ucelenosti organismu.

Data výzkumů nám ukazují, že když jsou srdeční rytmy koherentní - pravidelné, když srdce pracuje v pohodě a klidu, tak nervová informace zaslaná mozku umožňuje funkci mozkové kůry. Tento vliv je pociťován zvýšením mentální aktivity a jasnosti vlastního vědomí, zlepšením při rozhodování a tvořivosti. Navíc, koherentní vstup ze srdce do mozku umožňuje pocity pohody a pozitivních pocitů. Toto nám vysvětluje proč většina lidí spojuje lásku a jiné pozitivní pocity se srdcem a proč mnoho lidí skutečně pociťuje tyto emoce v

prostoru srdce. Vypadá to tak, že srdce je intimně zapojeno ve vytváření psychofyziologické ucelenosti celého organismu. (Tille et al, 1996, & McCraty, 2000).

Srdce a amygdala.

Výzkum nám ukázal, že aferentní – senzorické neurologické signály srdce přímo ovlivňují aktivitu amygdaly a okolních neuronů, kde sídlí důležité centrum zpracovávající emoce v mozku. Amygdala je klíčové místo v mozku zpracovávající a koordinující behaviorální, imunologické a neuroendokrinní reakce na hrozby okolního prostředí. Porovnává přicházející emoční signály s emočními signály uložených v paměti a podle výsledku vytváří okamžitá rozhodnutí o jaký stupeň ohrožení jde. Díky rozsáhlým spojení se systémem ovládající údy je tak schopna převzít funkci mozkových nervových cest, aktivovat autonomní nervový systém a emoční reakci dříve než smyslová informace dorazí do vyšších mozkových center. (Rein, McCraty and Atkinson, 1995 & McCraty et al, 1995).

Srdce a intuice.

Velice zajímavý výzkum je na poli jak srdce zpracovává a dekoduje intuitivní informace. (McCraty, Atkinson & Bradley, 2004). Předchozí data naznačují, že srdeční pole bylo přímo zapojeno v intuitivním vnímání skrze jeho spojení s energetickým informačním polem mimo hranice prostoru a času. (Childre & McCraty, 2001). Pečlivý experiment dokázal, že jak srdce tak i mozek přijímají a reagují na informace o budoucích událostech dříve než tyto skutečně nastanou. A co je více překvapivé, že srdce přijímá tyto intuitivní informace dříve než mozek. (McCraty, Atkinson & Bradley, 2004).

Dlouho se myslelo, že vědomí sebe samého pochází pouze z mozku. Nedávné vědecké výzkumy však dokazují, že vědomí se vynořuje z mozku i těla společně. (Popper & Eccles, 2000). Jak se ukazuje, tak srdce zde hraje velmi důležitou roli. Výše uvedené nálezy naznačují, že srdce je daleko více než pouhá pumpa na krev. Spíše se ukazuje, že to je vysoce komplikované, sebe-organizující a informace zpracovávající středisko se svým vlastním, funkčním „mozkem“, který komunikuje a ovlivňuje lebeční mozek pomocí nervového systému, hormonálního systému a jinými cestami. Zapojení srdce do intuitivních funkcí je další kus zajímavé informace. I když příjemci transplantovaného srdce mohou žít poměrně normálně, srdce zde funguje jako pumpa, která však plní i jiné funkce jako na příklad osobní identitu individua. Zde byly dokázány případy, že příjemce transplantátu si vybavoval okamžiky ze života dárce, právě díky paměti v srdečním mozku. Tyto nové poznatky mohou vést k lepšímu porozumění, že mysl není pouze mnohostranný nástroj který reaguje na fyzické prostředí skrze prokazatelné prostředky, ale také že má kapacitu komunikovat s kosmem cestami metafyzickými. (Lorimer, 2001). Toto nám nabízí koncept ducha, ne-fyzickou entitu, která je schopna komunikovat s kosmem bez hranic prostoru a času. Důkazy této komunikace jsou ve zprávách o telepatii, předpovědích budoucnosti, jasnozřivosti, psycho-kinezi či telekinezi, psychickém uzdravování a různých prožitcích záračného charakteru v Boha věřících. (Radin, 1997 & Henry, 2005).

Třeba se jednou dozvíme jaký mechanismus spouští první srdeční tep lidského plodu v děloze matky. Je to mezník vzniku jedince a nebo do plodu těla vstupuje Duch Svatý? Možná, že další pokrok ve kvantové fyzice nám jednoho dne poskytne další poznání k formulaci nového modelu srdce, mysli, Ducha a celého člověka.

Volně zpracováno z pramenů papírových knih, internetu a vlastních úvah.

Egon Bondy a Státní bezpečnost

Ivo Fencel 27. ledna 2025

Nová kniha *Zbyněk Fišer. Egon Bondy a Státní bezpečnost* má dvě části. Skládá se ze studie Miroslava Vodrážky a z edice archivních dokumentů Státní bezpečnosti let 1949-1989. Ty vybíral a opatřil poznámkami historik Petr Blažek a je jich 234, nicméně v původním konvolutu jich bylo přes tisíce.

„**To nějak tušili všichni!**“ smetl „Magor“ Jirous se stolu v jednom televizním dokumentu problematiku prodeje duše-úpisu Státní bezpečnosti v případě Zbyňka Fišera-Egona Bondyho (1930-2007), filozofa známého i ze řady Hrabalových knih.

„Tušili,“ konstatoval Magor, ale tušit souvislosti je méně než vědět... a znát rozlohu viny k obzoru. Je skutečně větší, než se dnes všeobecně cítí. Je. Syn armádního plukovníka Bondy byl a nebyl disident. Nepracoval a udělal si v šedesátých letech doktorát, ale ve čtyřech obdobích (poprvé 1952-1955) v podstatě žil z platu tajné komunistické policie. Pod krycími jmény. Ta jména jsou dnes známa a znějí Klíma (1962-1968), Zbyněk (1973-1974), Mao (1974-1977) a Oskar (1985-1989).

Donášel v podstatě na kohokoli, ani zdaleka tu není jen udání na filozofa Jana Patočku, a v letech 1961-1989 byl Bondy úspěšně nasazen do mnoha a mnoha akcí. I tak se takřka naplnila slova z návrhu jeho přítele-bezpečáka Jiřího Kořínka (15. února 1961): „**Možnosti našeho kandidáta pro spolupráci jsou prakticky neomezené.**“

Vraťme se na pár vteřin zpátky, až do let čtyřicátých. 2. prosince 1949 se - jako devatenáctiletý - dostal do hledáčku díky výpovědi Závaře Kalandry, který jej charakterizoval takto: „Surrealistický básník, podle vlastních slov člen komunistické strany a ještě loni posluchač Vysoké školy politických nauk. S Janou Krejcarovou ke mně prvně přišel někdy loni v létě a hned mi předložil na stroji psaný plán marx-leninského školení, kde mi přidělil témata Lenin, Stalin, Trocký a historický materialismus. Teprve za týden jsem poznal, že mám co dělat s mladými fantasy, a Teige mi potvrdil, že oba patří spíš do blázince... Jsem si vědom (dodá v téže výpovědi), že jsem se dopustil protistátních činů, jež je nutno označit jako špionáž, a že jsem jimi poškodil republiku a její řád.“

V květnu 1954 StB Bondyho zatkla a začala vytěžovat. Vypovídal, zprávy jsou dlouhé a detailní. 29. dubna 1959 třeba probírá spisovatele a lékaře Zbyňka Havlíčka a jeho styky s Teigem, Kalandrou, Effenbergerem a Mikulášem Medkem. V únoru 1961 ho podprapočík Kořínek v dodatku k vázacímu návrhu vyličil jako spořádaného muže, už dva roky žijícího v manželství, otce jednorozměrného syna Zbyňka.

„Bylo potvrzeno, že se o rodinu pečlivě stará,“ zvíme. „Bude použit k...“ Atd.

V šedesátých letech předal Egon Bondy, vzývaný tehdy Hrabalem, 181 zpráv o studentech i

profesorech na vysoké škole, o katolických aktivistech atp.

Jen do konce léta 1976 podal, už jako Mao, dalších 110 zpráv, vyhodnocených tajnými jako „dobré úrovně“. Nedělal si z estébáků nikdy p-del, ačkoli se jich nebál, a pracoval profesionálně. Roku 1974 ho proto poslali až do Berlína - za podporovatelkou našeho disentu Sibyllou Plogstedt - a roku 1975 putoval ze své Nerudovky do Spojeného království, kde navštívil emigranta Ivana Hartela.

V prosinci 1976 údajně podepsal Chartu, nicméně disident Jiří Němec prý podpisový lístek zničil. Proč? Báł se dehonestace společenství... A Fišer? Jako jediný z prvních signatářů podpis při výsleších zapřel.

V květnu 1981 byl - na dva dni - StB zadržen v souvislosti se zásahem proti kempinkovému vozu, který do ČSSR poslal exil. V Bondyho bytě StB uskutečnila prohlídku, ale na rozdíl od jiných disidentů ho pustila.

16. dubna 2005 napsal spoluautorovi knihy Petru Blažkovi z Bratislavy: „Můj individuální případ je dost atypický.“ Což nelže, nicméně to není omluva.

V lednu téhož roku 2005 vzpomíná Bondy v dopise Blažkovi na dva důstojníky StB, studující s ním roku 1957 Filosofickou fakultu. On a ta dvojice prý byli - na rozdíl od spolužáků - proti kapitalismu a váhali, zda se Rusko neodtrhlo od marxismu. „Později, když jsem zdůrazňoval, že je vládu SSSR nutno svrhnout a že to může provést jediné KGB, raději se mnou styk přerušili,“ vypovídá Fišer. Asi nelže a těch přerušeni bylo

víc, jenže to byla jen přerušeni a dohromady má jeho donašečství úplnou kontinuitu.

Bondy dokonce přiznal, že s estébáky společně večerili „i se svými manželkami“, a když Blažka zajalo proč, řekl, že to dělal, aby si zachoval možnost nerušeně psát. Tečka. Anebo „potřeboval klid na soustředěné studium“. Něco jako když jeho družka Julie musela občas chodit i hodiny po Malé Straně poté, co ji vypudil, alby se v Nerudovce lépe soustředil.

Bondymu lze, pravda, věřit, že ho nikdy nezajímala praktická politika, a svědčí proti tomu

jen roky 1990-1992, kdy nejaktivněji spolupracoval s komunisty.

Bondy se ospravedlňuje i tak, že „před informační sítí tajných služeb není úniku v žádném represivním režimu“. Má pravdu, ale... Ale politické jaro po Listopadu se ho nemohlo dotknout a cítil tehdy naopak existenciální zimu, tento obraz své vyslečené duše. Ztratil typickou sebejistotu, choulil se do sebe na židli i na ulici, působil osamoceněji; a když byl roku 1998 představen v Praze Lawrenci Ferlinghettimu, už to valný smysl nemělo.

Podle Mikuláše Medka se Bondy - vytvořením vlastního mýtu - jaksí povýšil i nad hnusnou kolaboraci těch typů, jakými se provinili Knut Hamsun či Ezra Pound, ale byl oproti těmto veřejným esům jen „sklepním manipulátorem“.

Úvodní část naší knihy se ptá v jedné kapitole i na to, byl-li někdo Bondym poškozen opravdu vážně. Autoři to nepovažují za správně položenou otázku. Jde jim o princip a je fakt, že od momentu

zveřejnění Cibulkových seznamů (1992) vytváří zvláště Martin Machovec až hagiografickou legendu o Egonově mučednictví.

Bondy přitom byl nasazen i na Machovcova otce-filozofa.

Jak se zdá, i ten mu odpustil, a je fascinující, kolik historických prací a televizních dokumentů žije dál pod vlivem mýtu, že Egon Bondy vlastně donášet ani nechtěl. V seriálu České televize *Fenomén Underground* se mluví o připoutanosti hudebníka Milana Hlavsy ke složkám vnitra, ale Bondy je tu pomalu andělem. Zatímco Mejlu připoutali estébáci teprve po letech a na základě psychického teroru a vydírání, Egon spolupracoval na ryze ideovém podkladě a dobrovolně. Jeho spolupráce nevzešla z mravní slabosti, ale z ideové síly a z přesvědčení. **Podle Vodrážky nebyl obyčejný práškač, ale hluboce sounáležel s totalitou jako „systémový producent informací“**, vedoucích u některých k vystěhování za hranice. „Maoismus používá Zbyněk Fišer jako formy k získávání důvěry při plnění státobezpečnostních úkolů,“ zapsali si bezpečáci zcela vážně 22. 4. 1976.

Za další nesmysl kniha označuje „apologetický“ mýtus o oběti na začátku spolupráce, kdy (jak tvrdil muzikant Vráťa Brabenec) podepsal (1953) pod vlivem popravky kamaráda Kalandry. Je to ale nesmysl. Ani tam, na samém začátku, podle všeho nebyl strach, ale byla tu zjištnost (ji, prosím, připusťme) a byl zde jeho „světový názor“. A Vladimír Boudník měl navíc pravdu, když psal, že Bondy „trpí slavomamem a odsuzováním všeho, co nepokládá za součást sama sebe“.

Až zdrcujícím stylem tato kniha redukuje jeden bondyovský mýtus po druhém a vysvětluje, že byl neodpovědný, že pohrdal ženami atd.; a jak tyto kapitoly následují, začínáme se dokonce obávat, že autoři některými fazetami své dehonestace opět přidávají zraňovanému body. Protože vzývatele opět řeknou: „Hle, byl narušen-je svatý mučedník.“ Jeho spolupráce se tak odpustí snáz.

Petr Blažek (*1973) se specializuje na polské a československé dějiny. Je ředitel Muzea paměti XX. století a tvůrce řady historických studií i edic dokumentů.

Miroslav Vodrážka (*1954) je hudebník a publicista, spolupracující od roku 1979 s undergroundovým časopisem Vokno. Dnes je, stejně jako spoluautor, badatelem Ústavu pro studium totalitních režimů. Uvnitř knihy je vlepén zvukový nosič s dopisem Zbyňka Fišera o jeho spolupráci (z 21. 1. 2005).

Egon Bondy uhořel 9. 4. 2007 na Slovensku... a je pohřben na pražských Malvazinkách.

Petr Blažek, Miroslav Vodrážka: Zbyněk Fišer. Egon Bondy a Státní bezpečnost. Vydalo Muzeum paměti dvacátého století. Praha-Hradčany 2024. Neuvěřitelných 880 stran.

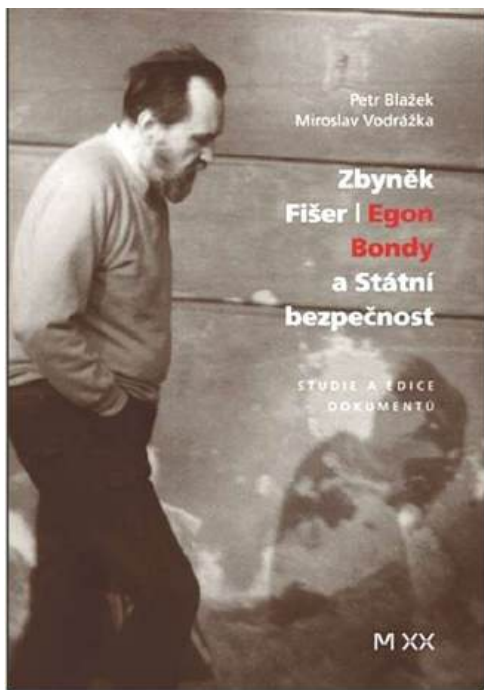
Zbyněk Fišer: Egon Bondy a Státní bezpečnost - Petr Blažek, Miroslav Vodrážka | KOSMAS.cz - vaše internetové knihkupectví

Vydavatel.

To je víc než stoletý problém, jak se vyrovnat s někým, kdo je na jedné straně lump a na straně druhé genius a umělec jako například François Villon, básník a zloděj a povaleč.

Geniální chirurg František K. zachraňující životy stovkám lidí a přitom pedofil.

Nacista či komunist, který udává spolupracovníky, ale je zároveň entomolog světového kalibru (například zemřelý pan Karl Koch, nebo v Česku pan xy – raději nejmenuji).

WITOLD PILECKI:

Komunistické vězení bylo horší než Osvětim

Jan Ziegler 2025

Další z mnoha důkazů, že nacisté a komunisté toho mají jako stoupenci zla hodně společného. Hrdinu, který přežil šílené podmínky vyhlazovacího lágru, odkud se mu podařilo utéct, nakonec popravili rudí zločinci.

Je nutné na takové příběhy upozorňovat, zvláště v době, kdy si připomínáme výročí 80. let osvobození vyhlazovacího tábora Osvětim. Rudá armáda však nepřinesla Polsku svobodu, ale novou totalitu, tentokrát v komunistickém provedení, která rovněž vraždila nevinné lidi.

Před II. světovou válkou Witold Pilecki hospodařil v poklidu na svém statku ve východním Polsku zvaném Kresy (oblast, která byla v září 1939 okupována Sovětským svazem a později odtržena). Po napadení Polska hitlerovským Německem v září 1939 bránil Pilecki svoji vlast jako důstojník v řadách polské armády. Po její porážce se zapojil do protinacistického odboje a založil jednu z prvních odbojových organizací Tajnou polskou armádu (Tajna Armia Polska).

V roce 1940 se při razii nechal dobrovolně zavřít do koncentračního vyhlazovacího tábora v Osvětimi, kde strávil tři roky, než se mu na jaře 1943 podařilo uprchnout. Popis jeho zážitků z vyhlazovacího lágru je děsivým čtením a slabší povahy s tím mohou mít problémy. Osvětim byla peklem na zemi, kde vězeň neměl žádná práva a byl rád za každý den, který přežil. Kápoové si s ním mohli dělat, co chtěli. A třeba jen tak pro zábavu si vytáhli nějakého nešťastníka při nástupu na „apelplacu“ z řady, aby ho pak umlátili k smrti.

Mnozí kápoové přitom byli komunisty, ale to neznamenal, že by se k uvězněným chovali lépe, lidsky, spíše naopak. Soudruzi různých národností byli brutální stejně jako dozorcí z řad SS. I v těchto případech se potvrdilo, že nacisté a komunisté mají k sobě v bestiálních metodách hodně blízko.

Mapoval hrůzy vyhlazovacího lágru

Pilecki se k uvěznění v tomto šíleném prostředí rozhodl proto, jelikož svět odmítal uvěřit, že něco tak hrozného, tak kruté zacházení s lidmi, může ve 20. století existovat. Polský důstojník dostal za úkol založit v Osvětimi odbojovou skupinu a podávat domácím odboji informace o poměrech v táboře. Také měl zorganizovat ve spojení s partyzánskými jednotkami mimo tábor povstání, které by umožnilo hromadný útěk vězňů. Rovněž se snažil apelovat na západní spojence, aby lágr bombardovali. Oba poslední úmysly se nezdařily, k masové vzpouře uvězněných nikdy nedošlo a ani nálety se nekonaly. O této možnosti zpočátku uvažovali Britové, ale později od nich upustili. Příčin absencí leteckých útoků bylo víc. Mnozí spojenci vojenští a političtí představitelé zprávám z Osvětimi nevěřili. Existovaly též obavy, že by nálety mohly způsobit smrt velkého množství vězňů, protože tehdejší bombardování nebyla vždy přesná, a často se stávalo, že minula určené cíle. Nakonec velitelé RAF zdůraznili, že britské letectvo má jiné důležitější cíle, a to jsou nálety na německá města a tamní zbrojní průmysl. Pileckému a jeho spolupracovníkům se však podařilo tajně sestrojít vysílačku, kterou informovali svět o hrozných poměrech v táboře.

Je také dobré si připomenout, že minimálně od srpna 1944 byl tento vyhlazovací lágr v dosahu taktického bombardovacího letectva Rudé armády. Ani Sověti však na něj ze vzduchu nezaútočili.

Poměry v okupovaném Polsku byly daleko horší než v Protektorátu Čechy a Morava. Například Jack Fairweather v knize Dobrovolník píše o Polákovi, kterého esesmani propustili z Osvětimi (občas, většinou za úplatu, se to stávalo). Ten cestoval v zimě do Varšavy v zadní části vlaku v nevytopeném voze třetí třídy. Oni totiž Poláci ve vlcích jinou než třetí třídou jezdit nesměli. To byl velký rozdíl proti okupovaným českým zemím. Čech si mohl ve vlaku vybrat jakou třídou chce cestovat, mohl si koupit jízdenku i do jedničky a v kupé cestovat i s Němci. V tom měl naprostou volnost.

Polská metropole jako místo velkého bojiště

Varšava byla v roce 1943 nejen místem povstání v židovském ghetu, ale de facto válečným městem, kde se prakticky denně střídalo na ulicích. Polští odbojáři útočili na německé cíle, jako byli příslušníci gestapa, vojenské hlídky, okupační úřady a další. Nacisté v odvetu za každého zabitého Němce popravili sto Poláků a mnozí lidé, pokud nemuseli, raději vůbec nevycházeli do ulic. V tom se polské hlavní město velmi lišilo od Prahy, kde sice v třiadvacátém roce také gestapáci zatýkali, jenomže většina Pražanů žila proti obyvatelům polské metropole v relativním klidu. Chodila se bavit do divadel, do kin, vysedávala v restauracích, vinárnách apod. Pokud nacisty neprovokovala, většinou měla klid. To Varšavané mívali smůlu, mohli se stát kdykoliv oběťmi nacistických razíí i bez větší příčiny. Tohle je dobré si také uvědomit, že v některých jiných zemích, zvláště na východě, trpěli jejich obyvatelé pod nacistickou okupací víc než Češi.

Witold Pilecki vzpomíná i na utrpení a masové zabíjení Židů v osvětimském pekle. Nicméně v knize Dobrovolník je správně připomenuto, že konečnému řešení židovské otázky předcházela v osvětimském lágru brutální perzekuce polských odbojářů a také vyvražďování sovětských zajatců zvláště v druhé polovině roku 1941, kdy Němci zajali miliony rudoarmějců. Nakládání se zajatými vojáky Rudé armády patřilo rovněž k nejhorším zločinům nacistů. Ano, i tato zvěrstva patřila k Osvětimi.

Velké dilema, jak se stavět k rudoarmějským zajatcům, měli však i věznění Poláci, protože si dobře pamatovali, že SSSR okupoval východní část jejich vlasti a Rusové se podíleli na deportacích a vraždách desítek tisíc Poláků. Nakonec v nich převážil pocit solidarity s ubohými lidmi a zajatým vojákům se snažili pomáhat, jak nejvíce mohli.

Úspěšný útěk z pekla,

Pileckému se v dubnu 1943 povedlo z Osvětimi utéct. O rok později se zúčastnil jako velitel jedné z jednotek Zemské armády (Armia Krajowa) Varšavského povstání. Po jeho potlačení byl zajat a do konce války vězněn v německých zajateckých táborech.

Po skončení největšího světového válečného konfliktu se dostal do Itálie kde se stal důstojníkem polské exilové armády. Později požádal o vyslání do Polska (kde byl Sověty násilím dosazen komunistický režim), kam dorazil v listopadu 1945. Po návratu do vlasti začal budovat menší zpravodajskou organizaci a prostřednictvím kurýrů dodávat polské exilové

vládě důležité informace o poměrech v nesvobodné zemi.

Bohužel, tentokrát už dopadl hůř. Na jaře 1947 byl zatčen polskou státní bezpečností a při výsleších brutálně mučen (lámání kostí, trhání nehtů). Nic a nikoho však neprozradil. Ve vykonstruovaném procesu byl odsouzen k trestu smrti a v květnu 1948 ve věku 47 let popraven. Jedním z jeho posledních slov byl výrok, že **„komunistické vězení bylo horší než Osvětim.“** Stále není známo, kde skončily ostatky tohoto polského hrdiny protinacistického a protikomunistického odboje.

HAMÁS: To nebyla dohoda, ale zločin

Alan M. Dershowitz

Rozhodnutí izraelské vlády učinit Hamásu významné ústupky by se nikdy nemělo nazývat „dohodou“. Bylo to vydírání. Copak je možné označit jako dohodu to, když někdo unesl vaše dítě a vy jste „souhlasili“ s tím, že zaplatíte výkupné, abyste jej dostali zpět? Samozřejmě, že ne. Únos byl zločin. A vyděračské požadavky byly dalším zločinem. Na snímku: Terorista Hamásu drží dvě z mnoha izraelských dětí unesených Hamásem 7. října 2023 do Pásma Gazy. (Foto: Hamas/X [Twitter])

Rozhodnutí izraelské vlády učinit Hamásu významné ústupky by se nikdy nemělo nazývat „dohodou“. Bylo to vydírání. Copak je možné označit jako dohodu to, když někdo unesl vaše dítě a vy jste „souhlasili“ s tím, že zaplatíte výkupné, abyste jej dostali zpět? Samozřejmě, že ne. Únos byl zločin. A vyděračské požadavky byly dalším zločinem.

Pravdivější označení toho, co se stalo, tedy je, že Izrael pod nátlakem Spojených států amerických kapituloval před nezákonnými a vyděračskými požadavky Hamásu a pokusil se tak zachránit životy unesených dětí, matek a dalších nevinných, většinou civilních rukojmí.

Nebylo to férové vyjednávání. Když vám ozbrojený lupič přiloží pistoli k hlavě a řekne: „Peníze nebo život!“, tak vaše rozhodnutí dát mu své peníze byste asi dohodou nenazvali. Za dohodu by tedy neměla být považována ani vyděračská ujednání, na která přistoupil Izrael. Přestaňme to tedy nazývat dohodou.

Když „vyjednává“ teroristická skupina s demokratickým státem, tak navrch mají vždy teroristé. Nejsou omezováni morálkou, zákony ani pravdou. Mohou podle libosti vraždit, znásilňovat, mučit a vyhrožovat něčím ještě horším. Demokracie se naopak musí řídit právními normami a musí naslouchat úpěnlivým prosbám rodin unesených rukojmí. Výsledek jednání je špatný pro bezpečnost Izraele, ale dobrý pro rukojmí, kteří jsou ještě naživu, a jejich rodiny. Srdce poroučí rozumu – v demokratických státech upřednostňujících okamžitou záchranu životů nám dnes známých lidí před smrtí budoucích hypotetických nám dnes neznámých obětí, tomu tak už bývá. Tento kompromis je pochopitelným aktem milosrdenství, i když je politicky chybný. Kdyby přestaly všechny demokratické státy vyjednávat s teroristy, tak by na světě bylo méně terorismu. Ale protože se všechny státy požadavkům únosců a vyděračů podřizují, staly se terorismus a braní rukojmích primární taktikou našich nepřátel. A vinu za to neseme i my.

Nejvíce krve mají na svých rukou příznivci Hamásu z univerzitních kampusů, kteří hlasitě demonstují svoji podporu intifádě a revoluci. Spoluviníky jsou také mezinárodní organizace, jako je Mezinárodní trestní soud, které zacházejí s Izraelem a Hamásem jako se sobě rovnými. Tito stoupenci terorismu povzbuzovali Hamás, aby ve svém odporu vytrval, v přesvědčení, že jejich podpora přinutí Izrael k dalším ústupkům.

Studenti teroru – vysokoškolští studenti, kteří povzbuzují Hamás, aby pokračoval ve svých vražedných metodách – musí být za svůj podíl na spáchaném zlu pohnáni k zodpovědnosti. I když jim První dodatek ústavy zaručuje stejná práva, jako Židům, tak by s nimi mělo být zacházeno se stejným opovržením jako s nacisty, Ku-klux-klanem a ostatními rasistickými stoupenci násilí. První dodatek jim nezaručuje právo na slušné zaměstnání.

Zaměstnavatelé mají právo nemít nic společného s přívrženci nacismu a terorismu. Americké zákony kriminalizují poskytování materiální podpory určitým teroristickým skupinám, mezi něž patří i Hamás a Hizballáh. Poskytovat jakoukoliv materiální, politickou i ekonomickou podporu teroristické skupině, jako je Hamás, je nemorální. Přesto kandidáti Demokratické strany na prezidenta i viceprezidenta Američany vyzývali, aby vzkazům těchto protestujících naslouchali. O demonstrantech, kteří jsou pro lynčování černochů a znásilňování černošských žen, by to nikdy neřekli. Hamás přitom lynčuje Židy a znásilňuje Židovky. Ve skutečnosti je to totéž.

Radujme se z toho, že 33 z 98 rukojmích bude možná propuštěno a že někteří z nich budou stále naživu, ale mějme také na paměti, že to, co si Hamás na Izraeli za propuštění rukojmích vynutil, může v budoucnu ohrozit bezpečnost Izraele a stát život ještě více nevinných obětí.

Za všechny oběti v Pásmu Gazy viňme skutečné viníky: Hamás, a užitečné idioty a fanatiky, kteří jej podporují.

Alan M. Dershowitz je emeritní držitel profesury Felixe Frankfurtera na Harvard Law School, autor knih War Against the Jews: How to End Hamas Barbarism a Get Trump: The Threat to Civil Liberties, Due Process, and Our Constitutional Rule of Law a spolupracovník Gatestone Institute sponzorovaný Charitativní nadací Jacka Rotha. Alan Dershowitz má také vlastní videokanal „The Dershow“.

Překlad původního textu: It Wasn't a Deal – It Was a Crime *Překlad: Libor Popovský*

Poskytl Gatestone Institute

Cvrčko úvaha

Autor se pustil do cvrčko-salám byznysu zkoumaného na Mendelově univerzitě a dovolil si amatérským výpočtem ověřit tvrzení "vědce" z Brna, který zjevně dostal granty na výzkum pojídání hmyzu a hodně by zklamal, kdyby řekl, že to je blbost.

Z průměrné krávy je po roce cca 300 kg kvalitního masa.

Průměrný cvrček domácí má 1 g a dospělé velikosti dosáhne po dvou měsících. Abyste měli stejnou váhu cvrčků, potřebujete jich tedy 300 000. Podle Chatu GPT4o se při chovu vejde cca 4000 cvrčků do jednoho metru krychlového. K produkci 300 kil cvrččího salámu tedy potřebujete 75 m³. Vzhledem k tomu, že cvrček roste 6x rychleji než kráva, tak rozpočteno na rok se jedná o 12,5 m³. Klimatizovaného, vytápěného

prostoru, kde musí být 27 °C. Jenže to má ještě jeden háček. Cvrček je tvořen ze zhruba 70 % vodou. A tak když se usuší, tak ztratí těch 70 % své hmotnosti.

Takže abyste měli 300 kilo cvrčků, potřebujete jich nikoliv 300 000 ale přes milion. To už je 250 metrů krychlových. To je třeba voliéra o rozměru 10×10×2,5 m. To je prosím prostor potřebný k nahrazení JEDNÉ krávy. A opakuji vytápěný a klimatizovaný prostor se stabilní teplotou 27 stupňů. Kravín pro volně ustájených 200 krav zabere plochu cca 2000 m² a když jsem v jednom naposled byl, měl rozbitá okna a klimoška tam fakt nebyla, řekl bych, že ani topení Vytápějí si to ty krávy samy. Na stejnou plochu by se tedy vešlo pouze 20 voliér na cvrčky. Když to vynásobím rychlostí růstu 6. Tak na stejnou plochu se vejde 120 ekvivalentů krav za rok.

Takže plocha potřebná pro cvrčky je větší, než plocha pro chov krav.

Hovězí maso přitom obsahuje více bílkovin a kráva kromě nechutného prášku dává také mléko, sýr, tvaroh, kůži, hnojivo a další produkty.

Cvrček cvrká. A potřebuje vytápění, klimošku a odvlhčovač vzduchu.

No a co se týče energetické náročnosti zpracování: Krávu potřebujete mít po porážce v chladáku, cvrčka musíte sušit. Jenže když si pak chcete udělat steak, je to otázka minut a tedy i málo energie. Cvrčky musíte nakonec smažit DESÍTKY minut. Což je samozřejmě to ošklivé CO₂.

Je to takový sranda výpočet důvěřující Chatu GPT4o jako zdroji o prostoru pro chov cvrčků, ale NIKDE jsem žádná lepší data nenašel a žádný ze cvrčko salámistů je nikde neuvádí, když básní o tom, jak je to ekologičtější a lepší. A celý ten výpočet je potvrzen realitou, a sice tím, že kilo hovězího začíná na 200 korunách. Zatímco 200 korun stojí 100 gramů cvrčků!!!

Abyste se tedy nažrali stejně ze cvrčků jako z hovězího, musíte vysolit desetkrát víc peněz. A tím bych ty žvásty o tom, jak je to spása lidstva a ekologický zdroj bílkovin ukončil.

Zdroj - infocentrala

BUDĚJOVICKÝ MASA KR

V sobotu 30. března 1974 se v malém městečku Rudolfově nedaleko Českých Budějovic v hostinci Na Americe, kde se podobné akce již v minulosti konaly, měl odehrát koncert undergroundových kapel Adept, The Plastic People of the Universe a DG 307. K tomu nakonec nedošlo, protože už při vystoupení skupiny Adept byli účastníci koncertu napadeni složkami komunistické policie. Mnozí byli zadrženi a další byli během útěku do Českých Budějovic dále napadáni a vše vyvrcholilo na českobudějovickém nádraží, kde byli v průchodu brutálně zmláceni.

A co obyvatelé Rudolfova? Ti nadšeně povzbuzovali konání policajtů. Příště vám uřežeme hlavy řvali na vyděšenou mládež.

Když musíte hlídat děti, je tady oblíbená hra "na mauzoleum". Tatínek hraje Lenina a děti jsou čestná stráž. Tato poloha je časově neomezená a děti se mohou střídát...

Žena volá do práce: „Můj manžel dnes v noci zemřel, budu potřebovat nějaký čas volno.“ Šéf na to: „To je mi moc líto, samozřejmě si vezme tolik volna, kolik potřebujete.“ Žena: „ Děkuji, bude to asi osm let, pokud mě pustí za dobré chování.!

Timothy Dexter

Timothy Dexter, který je často považován za jednu z nejexcentričtějších postav americké historie, vybudoval své jmění díky nekonvenčním a zdánlivě absurdním podnikatelským záměrům. Z velké části nevzdělaný a svými současníky často zesměšňovaný, opakovaně vzdoroval očekáváním tím, že zdánlivě pošetilá rozhodnutí proměňoval v ziskové úspěchy. Jeden z nejznámějších příběhů o něm se týká jeho rozhodnutí poslat uhlí do anglického Newcastleu - města proslulého svými obrovskými zásobami uhlí. Fráze „poslat uhlí do Newcastleu“ se dlouho používala k označení nesmyslného nebo zbytečného úkolu, protože Newcastle byl jednou z hlavních světových oblastí produkujících uhlí.

Dexterovo rozhodnutí posílat uhlí na takto dobře zásobený trh nebylo zcela jeho nápadem. Jeho soupeři a odpůrci, kteří mu záviděli jeho bohatství a toužili ho vidět neúspěšného, tento podnik záměrně navrhli v naději, že ho zničí. Domnívali se, že v Newcastleu nikdo nebude dovážené uhlí potřebovat ani chtít, takže to byl zjevný finanční omyl. Osud však měl jiné plány. Dexterova zásilka se shodou náhod dostala na místo v době stávky horníků, kdy se místní těžba uhlí zastavila. Náhlý nedostatek způsobil prudký nárůst cen uhlí, což vyvolalo nečekanou poptávku, která Dexterovi umožnila prodat svou zásilku se zvýšenou cenou. Místo aby utrpěl velkou finanční ztrátu, opět odešel se značným ziskem.

Tento incident byl jen jedním z mnoha příkladů Dexterovy mimořádné schopnosti proměnit zdánlivě hloupá rozhodnutí v mimořádný úspěch. Často se pouštěl do obchodních transakcí, které měly ztroskotat, ale okolnosti mu často přály, takže ho mnozí považovali buď za člověka obdařeného neuvěřitelným štěstím, nebo za někoho, kdo instinktivně, i když neortodoxně, rozumí obchodu. Jeho pověst „nejšťastnějšího blázna v amerických dějinách“ ještě posílily podobné podniky, včetně úspěšného vývozu ohřívacích pánví do Karibiku a toulavých koček do Západní Indie - v obou případech navzdory veškeré logice dosáhl finančních zisků.

Navzdory nedostatku formálního vzdělání nashromáždil Dexter značné jmění a žil ve velkolepém sídle vyzdobeném dřevěnými sochami slavných osobností, včetně jedné jeho vlastní s nápisem „Největší filozof západního světa“. Dokonce byl autorem knihy Pikle pro vědouce, která proslula naprostou absencí interpunkce a souvislé struktury, přesto si mezi čtenáři nějakým způsobem získala oblibu.

Timothy Dexter zůstává historickou záhadou - neotesaný a často vysmívaný podnikatel, kterému se díky kombinaci štěstí, drzosti a nekonvenčního myšlení podařilo dosáhnout velkého úspěchu. Jeho příběh slouží jako připomínka toho, že někdy se to, co se zdá jako ten nejhorší nápad, může za správných okolností proměnit v geniální tah.

*Přijde pán do prodejny obuvi.
„Prosil bych pro manželku nohačky velikost 39.“
„Co že to chcete?“
„Přece nohačky, takové ty vysoké boty.“
„Ale pane, to se jmenuje kozačky!“
„Nesmysl, manželka žádné kozačky nepotřebuje.
Jí je zima na nohy!“*

Manželka: Karle, chutnala ti večeře?"No, takový hnus jsem snad ještě nikdy nejedl."Ty blbče, vždyť jsi si přidal!! "No já tomu napoprvé nemohl uvěřit.

Dějiny temné i tajemné. Nešťastný prezident Hácha

Jaroslav Kupka,

„Přijetí kandidatury znamenalo pro mne opravdu obět' a stálo mne to těžký duševní boj, protože všechny moje osobní zájmy se tomu vzpínaly,“ napsal Emil Hácha poté, co se dozvěděl, že se s ním počítá jako s nejvýznamnějším kandidátem na prezidentský úřad takzvané druhé republiky. Navzdory mnoha vnitřním pochybám se rozhodl tuto roli přijmout. Prezidentem se stal 30. listopadu 1938.

Volba Háchy byla do značné míry kompromisním řešením. Většina národa se v té době shodovala na tom, že po abdikaci Edvarda Beneše by měl být novým prezidentem zvolen nestraník, aby se v politicky mimořádně křehké pomnichovské situaci ještě víc neprohlubovaly příkopy mezi jednotlivými politickými směry.

Československo bylo navíc po Mnichovu a odstoupení pohraničí ochromené a bylo zřejmé, že nemůže vzdorovat sousednímu **nacistickému režimu**, takže muselo jít i o člověka, který bude pro Hitlera přijatelný. Na straně druhé to ale musela být osobnost důvěryhodná i pro československou veřejnost, a to i za předpokladu, že se bude muset vyrovnat se zavedením autonomní slovenské vlády.

Mezi jmény, která padala do úvahy, se objevovala například ta průmyslníka Jana Bati, bankéře Jaroslava Preisse a diplomata Františka Chvalkovského. Nakonec se ale čeští, slovenští i „karpatoruští“ političti předáci usnesli jednomyslně na 66letém předsedovi Nejvyššího správního soudu Háchovi. Nenáležel k žádné straně, měl za sebou dostatečně úctyhodnou minulost, aby mohl okleštěný stát aspoň trochu důstojně reprezentovat a budil u veřejnosti respekt.

Sám Hácha se této role ujmout nechtěl. Rok 1938 byl pro něj v mnoha ohledech nešťastný. V únoru mu po mnohaletém harmonickém manželství zemřela choť Marie, což u něj vyvolalo silné pocity osamělosti. Jeho dcera se navíc rozvedla. Když za ním politici přišli s nabídkou kandidatury, připravoval se spíš odejít na odpočinek. Nakonec svolil, což podle svých slov bral jako obět'.

„Nebyl jsem úplně přesvědčen, když mi bylo přijetí líčeno jako má občanská povinnost, ale nebyl jsem si také jist, nepramení-li moje námitky z podvědomé touhy po klidu skromného soukromí, které by mi po čtyřiceti letech veřejné služby nejlépe hovělo. Za těchto čtyřicet let zvykl jsem si sloužit, a tak jsem automaticky podrobil se i této nejtěžší službě mého života... Bylo mi to tím těžší, že jsem nikdy neměl ctižádosti tohoto druhu,“ napsal v dopise svému příteli, historiku Josefu Šustovi.

Nakonec se ale přemluvit dal, opustil svou funkci a kandidoval. S odstupem se dá říci, že mu osudový prezidentský úřad zničil zbytek života a po válce z něj neprávem udělal symbol české kolaborace. Přestože se snažil mnohému zlému vzdorovat.

V době zvolení byla Háchova lidská i odborná pověst zcela neposkvrněná. Tisk o něm psal jako uznávaném právníkovi a jazykovém odborníkovi a znám byl také jako přesvědčený demokrat a ctitel ústavně-právního řádu. Hácha publikoval vědecké práce z oboru mezinárodního práva, byl expertem na anglosaské právo a působil také jako respektovaný soudce haagského soudního dvora.

Před Mnichovem byl několik let i členem legislativní rady, poradního orgánu vlády.

Přestože se politicky příliš nevyhraňoval a byl spíš konzervativním zastáncem „tradičních hodnot“, jeho minulost byla spojena i s **Masarykovým úsilím** o vznik nezávislého Československa. Coby někdejší rada Nejvyššího správního soudního dvora ve Vídni totiž za 1. světové války spolupracoval s doktorem Ferdinandem Pantůčkem, napojeným na odbojovou organizaci českých politiků Maffie. Pantůčka pak v roce 1925 vystřídal ve funkci předsedy senátu Nejvyššího správního soudu.

Významné byly i Háchovy aktivity umělecké. To, že se svým bratrem přeložil slavný humoristický román „Tři muži ve člunu“ Jeroma Klapky Jeroma, je celkem známé, trochu méně se ví, že psal i lyrickou poezii a byl významným sběratelem výtvarného umění.

Háchovo zvolení prezidentem tak bylo přijato se všeobecnou podporou. Beneš mu hned v den volby zaslal z Londýna blahopřejný dopis, který Háchu velmi potěšil. V odpovědi neváhal Beneše oslovit „pane prezidente“, čímž dal víc než najevo, že svou funkci chápe jen jako zástupnou. „Těším se nadějí, že má funkce jest jen přechodné povahy a že v dohledné době bude ze mě snata,“ napsal.

Tomu, co se na něj valilo, však Hácha nedokázal a do značné míry ani nemohl vzdorovat. To špatné přitom zdaleka nepřišlo až s březnem 1939, ale mnohem dřív.

Háchovou první úlohou bylo přijmout demisi vlády generála Jana Syrového, což udělal, a jmenovat nového předsedu vlády, jímž se podle očekávání stal agrární politik a předseda Strany národní jednoty Rudolf Beran, kterého kvitovalo i Německo.

V Beranově vládě Hácha získal pár méně podstatných křesel pro své spolupracovníky - zejména pro právníka Jiřího Havelku. Ten patřil mezi blízké spolupracovníky Aloise Eliáše a později po vzniku Protektorátu Čechy a Morava se v druhé protektorátní Eliášově vládě zařadil k těm ministrům, jež praktikovali zdržovací taktiku vůči okupačním úřadům (mimo jiné zabránil vydání protižidovských zákonů, jež musela nakonec vydat německá okupační moc, a udržoval styky s domácími i zahraničním odbojem. V roce 1941 ho proto Němci zatkli a na několik měsíců uvěznil, ven se dostal až na Háchovu intervenci – zbytek války pak strávil v domácím vězení).

Jinak ale Hácha neměl na složení Beranova kabinetu ani na vládní politiku příliš velký vliv. A druhá republika se rychle začala přibližovat totalitnímu německému sousedovi. Příliv uprchlíků z pohraničí, mezi nimiž bylo nemálo Židů, povzbudil stále sílící antisemitské tendence. Známí zastánci demokracie a humanismu jako například spisovatel Karel Čapek čelili nenávislné kampani.

V polovině prosince 1938 přijala vláda zmocňovací zákon, jímž se do té doby parlamentní demokracie změnila v demokracii autoritářskou. Šlo o ústavní zákon, který povoloval prezidentovi republiky měnit znění ústavy pomocí dekretů, a zároveň svěřil vládě právo měnit pomocí vládních nařízení stávající zákony. Parlament tak prakticky ztratil jakýkoli význam a vliv. Jedinou vládnoucí silou byla Beranova Strana národní jednoty a opozice existovala jen zdánlivě. Občanům začala Beranova vláda vnucovat sounáležitost s národem, nikoli s demokracií.

Hácha se jako prezident výrazněji připomněl ve vánočním projevu, v němž mimo jiné vyjádřil soucit s uprchlíky. V zájmu přiblížení se všem národům v zemi mluvil česky, slovensky a krátce i rusínsky. Poté odjel strávit Vánoce na Slovensko, přičemž se cestou dozvěděl, že zemřel Karel Čapek a ještě před Jihlavou odeslal kondolenční telegram Čapkově manželce Olze Scheinpflugové.

V Žilině Háchu přivítal předseda slovenské autonomní vlády Jozef Tiso, jenž ho ujistil, že dosažená slovenská autonomie je vrcholem snah Slováků. Platnost tohoto ujištění však neměla dlouhého trvání.

Už v lednu roku 1939 začala německá diplomacie podporovat separátní tendence v Hlinkově slovenské lidové straně, čímž chtěla oslabit českou politiku. U širokých vrstev slovenského obyvatelstva popularizoval ideu samostatného Slovenského státu vídeňský rozhlas, vysílající pod dohledem říše.

Hácha zkusil koncem ledna utlumit tyto tendence jmenováním slovenské autonomní vlády s Tisem v čele, ale nebyl úspěšný. Hlinkova strana i sám Tiso, navzdory svému předchozímu ujišťování, stále častěji hovořili o tom, že autonomní vláda je jen předstupněm k úplné samostatnosti.

Na odtržení Slovenska také čím dál silněji tlačili nacističtí pohlaváři. Situace se nakonec vyhroutil začátkem března, kdy do Bratislavy přijel nacistický emisar z Vídně Arthur Seyss-Inquart. Ten slovenské politické reprezentaci bez obalu sdělil, že Říše „provede v nejkratší době své záměry proti Praze, a pokud chtějí dosáhnout nezávislosti, musí okamžitě vyhlásit samostatnost“.

Hácha v odpověď sesadil slovenskou autonomní vládu a v noci na 10. března 1939 vyhlásil na Slovensku stanné právo. Moc převzaly vojenské a četnické oddíly z české části státu a proti už vzniklým Hlinkovým gardám začal vojenský zásah.

Dne 11. března Hácha jmenoval novou slovenskou vládu v čele s Karolem Sidorem. Bylo už ale pozdě. Úřední a vládní budovy v Bratislavě ovládly jednotky Hlinkovy gardy a Sidorova vláda nezískala žádnou reálnou moc. Hlinkovci pak znovu povolali do Bratislavy Tisa a dne 14. března odhlasoval slovenský zemský sněm manifestačně vznik Slovenského státu.

Němci povolali Háchu do Berlína, kde ho Hitler po mnoha hodinách jednání násilím a výhrůžkami přinutil souhlasit se vznikem Protektorátu Čechy a Morava. Československo definitivně přestalo existovat.

Po vyhlášení protektorátu se Hácha ocitl ve velmi těžké situaci. Okupanti a gestapo byli pro něj „bestie a hyeny“, nacistický státní tajemník Karl Hermann Frank „odporný krokodýl“.

V říjnu 1939 Hácha odmítl složit slib věrnosti Hitlerovi a trvale protestoval proti germanizaci u říšského protektora Konstantina von Neuratha. Měl také hlavní podíl na propuštění většiny studentů, zatčených po událostech 17. listopadu 1939. Většina z celkem 1250 studentů z Prahy, Brna a z Vysoké školy báňské v Příbrami, kteří byli transportováni do koncentračního tábora Sachsenhausen, se v rozmezí let 1939 až 1943 vrátila domů.

Přes tehdejšího předsedu protektorátní vlády Aloise Eliáše byl ve spojení i s Benešem. Ještě 12. dubna 1941 sdělil Benešovi: „Souhlasím se společným postupem a podřizuji se mu“.

Za pět dní odpověděl Beneš do Prahy: „Odpověď Háchy a Eliáše jsem obdržel. Děkuji jim upřímně. Je to odpověď mužná, statečná a důstojná. Nebude jim zapomenuta.“

Situace se změnila po nástupu zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha. Ten nechal Eliáše zatknout, vyhlásil první stanné právo a rozpoutal otevřený teror vůči odboji. Háchu se pokusil zlomit zatčením jemu blízkých osob, zejména už zmíněného Havelky. Hácha sice pod hrozbou demise dosáhl jeho propuštění do domácího vězení, ale Eliáše zachránit nedokázal.

K definitivnímu Háchovu zlomení došlo po likvidaci Heydricha a následné drtivé německé odplatě vůči českému národu. Háchou vedenou delegaci přijal Hitler vzpurným křiknutím: „To jsou ti vrazi z Prahy!“, otevřeně hrozil likvidací celého národa a nijak nedával najevo, že by bral na vědomí Háchovu poníženou prosbu, aby hledal nejen cestu, „jak potrestat viníky“, ale i milost pro nevinné.

Po vypálení Lidic a masových popravách se Hácha, v té době už těžce nemocný arteriosklerózou, v podstatě zhroutil. Na jeho rychle se horšícím stavu se podepsala i poprava generála Eliáše. „Nechtěl žít, protože byli přátelé, a pořád jen opakoval: Vždyť mi slíbili, že ho nepopraví, a nedodrželi slovo,“ vzpomínala před časem pro Českou televizi pamětnice Alena Hladká-Zatloukalová.

Ta rovněž připomněla tehdejší Háchův povzdech: „Půjčte mi nějakou zbraň, já se zastřelím, aby si Západ konečně všiml mých protestů.“ Háchovi spolupracovníci mu však sebevraždu pokaždé vymluvili, hlavně z obavy, aby místo něj nebyl do funkce prezidenta dosazen otevřený kolaborant Emanuel Moravec.

Od té doby byl Hácha apatický. Pohyboval se jako bez života, neměl žádný vliv, Němci mu nevěřili a důvěru domácího a zahraničního odboje bohužel ztratil. Stal se osamělou, duševně zlomenou a bezmocnou loutkou.

Bezprostředně po skončení války byl Hácha na pokyn ministerstva vnitra, v jehož čele už stál komunista Václav Nosek, zatčen v Lánech ve stavu totálního fyzického a psychického zhroucení. Převezli ho do vězeňské nemocnice na Pankrác, kde zemřel 27. června 1945.

Ačkoli se občas tvrdí, že byl zatčen s vědomím prezidenta Edvarda Beneše, není to pravda. Tehdejší ministr spravedlnosti Prokop Drtina ve svých Pamětech vzpomínal, že když se Beneš dozvěděl o Háchově internaci na Pankráci, rozčílil se: „To je chyba, to se nemělo stát. Měli ho nechat být.“

Háchův pohřeb se konal 30. června za přísných bezpečnostních opatření na vinohradském hřbitově. Na náhrobním kameni nesmělo být z příkazu ministra vnitra vyryto ani jeho jméno.

Čínská hrozba pod vodou.

ECHO24 - Čína představila zařízení na přerušování podmořských kabelů, které může změnit rovnováhu sil. Revoluční technologie pekingských vědců umožňuje přerušit klíčovou globální infrastrukturu v mořských hloubkách, kam se konkurence nedostane. Jedná se o mimořádně kompaktní a vysoce výkonný stroj, který dokáže přerušit i ty nejodolnější komunikační a energetické kabely v hloubce 4000 metrů pod vodou. Podle informací deníku South China Morning Post (SCMP) jde o první

případ, kdy jakýkoli stát veřejně přiznal existenci technologie schopné narušit kritickou podmořskou infrastrukturu. Tento krok by mohl zásadně ovlivnit globální bezpečnostní rovnováhu. Zpráva přichází v době, kdy světem otřásá série možných útoků na podmořské kabely v Baltském moři.

Oficiálně je zařízení prezentováno jako nástroj pro civilní využití – například pro záchranné práce nebo těžbu surovin z mořského dna.

Sibyla měla pravdu.

George Švehla Modré hory 03/04/2025

Nafouknutá ekonomická bublina v Číně praskla. Tento jev může mít negativní důsledky celosvětové a to nejen ekonomické.

Už třetí rok má Čína negativní růst populace, tedy jich ubývá, a to stovky milionů. Populace tak rychle stárne. Starost o to, že by snad nebylo, koho na placení penzí pro seniory a jiné sociální platby, jsou zbytečné, stejně žádné nebyly, nejsou a nebudou. To vím od syna, který s rodinou žil před deseti lety 3 léta v Pekingu. <https://www.youtube.com/watch?v=biuA4owpRBs>

Tisíce obchodů zeje prázdnotou a jsou opuštěny. Zrovna tak i obytné domky a nebo i byty jsou prázdné a chátrají. Majitelé nemají na splácení hypoték, nájemníci nemají na nájemné. Dříve přeplněné ulice a silnice zejí prázdnotou. Obyvatelstvu se to nelíbí, ti co mohou tak houfně emigrují. Upřednostňují Maltu, kde stačí zaplatit kauci 60 000 US\$ a dostanou občanství se kterým mohou cestovat kamkoliv. Číňané se hromadně stěhují do světa a zaplavují kde kterou zemi. Že by ta Sibyla měla jen přece pravdu?

<https://youtu.be/JpaT6wtD9fM?t=11>

Ovšem je zde i druhá stránka této demografické pohromy. Čínské vedení, aby odvedlo pozornost od hospodářského kolapsu země a čelila nespokojenosti obyvatel, najde náhradní program ve válce. První na řadě by byl Taiwan, ale to by Číně nestačilo a zakousla by se do sousedních států. Ovšem jako třešničku na dortu by si zabrala celou Sibiř až po břehy Severního moře s jejím nesmírným nerostným bohatstvím.

Ostatně už v roce 1968 jsem poprvé uviděl čínské mapy kde toto území bylo označeno jako Čína. Teď jde jen o to aby se z toho všeho dění v „Zemi Středu“ nedošlo k celosvětovému konfliktu který by lidstvo asi nepřežilo. Ještě že už máme pololidské roboty vybavené všeobecnou umělou inteligencí. Těm radioaktivita prostředí vadit nebude.

Soud poslal elitní vojáky za zbití civilisty do vězení

Okresní soud v Táboře poslal za mříže trojici elitních vojáků. Ti podle obžaloby unesli před třemi roky v Dražicích mladého muže, Čechoaustralana Angela Catalana, kterého pak zmlátili, pořezali nožem a svlékli donaha.

Trojice obžalovaných se podle státního zástupce setkala v dubnu 2008 při oslavě narozenin v restauraci v Dražicích na Táborsku. Vojáci prý dělali výtržnosti a na domluvy jednoho z účastníků oslavy zareagovali tak, že jej venku naložili do kufru auta a odvezli do lesa.

Tam mladíka zbili, jeden ho navíc pořezal nožem na krku. Mladíka pak předali městské policii v

Milevsku s tím, že dopadli drogového dealera a obchodníka se zbraněmi.

Dvěma obžalovaným soud dnes vyměřil 30 měsíců odnětí svobody. Třetího z nich, který byl podle obžaloby hlavním strůjcem útoku na mladého muže, poslal za mříže na 46 měsíců.

"Mladík má dodnes posttraumatickou stresovou poruchu. Trpí depresemi, úzkostí, má strach z nože, lesa a malých prostor," popsal problémy zbitého Čechoaustralana budějovický psychiatr Jan Tuček, který vypracovával pro soud posudek.

Angelo Catalano je už delší dobu u svého otce v Austrálii. Jeho matka Hana Catalano, která u soudu nad některými výroky vojáků nevěřicně kroutila hlavou,

SPORT

Pardubice uspěly v Hradci Králové

Hokejisté Pardubic zvítězili v úvodním semifinále play-off extraligy ve východočeském derby na ledě Hradce Králové 4:2.

Fotbalistky prohrály

České fotbalistky v utkání 3. kola skupiny B4 Ligy národů prohrály na neutrální půdě v polských Polkowicích s Ukrajinou 0:1, přenechaly soupeři vedení v tabulce a klesly na druhou příčku. V úterý se oba týmy utkají znovu v Ústí nad Labem.

Změna u slovenské reprezentace

Slovenské hokejisty v úvodu přípravy na květnové mistrovství světa nepovede kanadský trenér Craig Ramsay, protože onemocněl zápallem plic. Dočasně ho zastoupí Vladimír Országh.

Turek novým majitelem Dukly

Fotbalová Dukla Praha má nového majitele. Investor Matěj Turek, který získal od miliardáře Petra Pauknera loni v září 34 procent akcií, nyní drží v klubu již 83 procent. Paukner na tiskové konferenci uvedl, že od roku 2013 ho klub stál celkem půl miliardy korun. Jako soukromá osoba si ponechal 2,5 procenta akcií.

Sedlák rozpoutal vřavu v Hradci. Neslyšel jsem hvízd, bránil se

4. 4. 2025 - Na hradecké fanoušky působí jako hadr na býka. I v pátečním duelu hokejové extraligy byl pardubický útočník Lukáš Sedlák na ledě hodně vidět. Jeho dvoubodový výkon nakonec Pardubicím nestačil. Dynamo na ledě rivala z Hradce Králové poprvé v letošním play off poznalo pachutí porážky. Padlo 2:3 v prodloužení a semifinálová série je srovnaná.

"Pepíčku, pověz nám, kdo je to Sergio Mattarella?" "Tak to nevím, paní učitelko." "No, Pepíčku, měl by ses začít víc věnovat škole." "A paní učitelko, vy víte, kdo je Karolína Nováková?" "Ne, to nevím." "Tak to byste se asi měla začít víc věnovat manželovi."

Když jde slepec na rande, může se zamilovat na první pohled? A je to rande na slepo?

Publisher recommend P. Hanson,

A far better solution to DNA testing for aboriginal benefits is as a lot of you have said no special treatment based on race.

"Pauline's vision for Australia

No treaties, voices to Parliament, native title claims, or land transfers

Disband the National Indigenous Australians Agency

Stop taxpayer funding for Welcome to Country rituals

Revert place names changed to Indigenous languages

Withdraw Australia from the United Nations, World Health Organisation, World Economic Forum and other global bodies

Rein in National Disability Insurance Scheme funding and abolish the Department of Climate Change

Abolish the excise tax on alcohol served at venues

Pay down Australia's debt

Exempting insurance companies and building materials on GST"

Vigilante group forms to patrol streets of aboriginal crime-ravaged South Australian town

Noticer news - March 25, 2025

A group of local vigilantes is patrolling the troubled South Australian steel town of Whyalla, saying police are doing nothing about worsening aboriginal crime.

The situation has become so serious the council is now considering declaring the whole town of 22,000 a “dry zone”, due to crime and anti-social behaviour from indigenous people arriving from areas where harsher alcohol restrictions are in place.

“We had to do something. People now call this place Whyalice Springs,” one resident told The Advertiser, referring to Alice Springs in the Northern Territory where aboriginal crime is so bad it was last year ranked the 18th most dangerous city in the world.

The vigilante group are focussing on the area bordering Whyalla’s current alcohol-free zone, and patrolling the Westland Shopping Centre to “stop people getting harassed”.

Locals have been complaining about trouble in the town for months including public defecation, robberies, assaults, rock throwing and drunkenness, and last month a gift shop in the shopping centre closed its doors for the day due to an “influx of rogue youth causing havoc in the mall”.

Residents said the groups responsible had come from Alice Springs and Ceduna, which has also been ravaged by aboriginal crime.

The Westland incident sparked calls for the entire town to be declared a dry zone, and earlier this month the Whyalla City Council launched an online survey to hear the community’s thoughts.

A security guard who is not involved with the vigilante group said fights, shoplifting and verbal abuse were rampant, with indigenous people calling locals “racist White cunts” if they don’t give them money.

“People are getting cornered around here, spat on and intimidated ... for money,” he said.

Another security guard, who is also not involved with the vigilante group, said: “One woman went into Kmart the other day, took a shit on the floor and wiped her arse with the clothes. There is a toilet about 15m away”.

A video has been circulating of a similar incident in the Westland car park.

Local MP Eddie Hughes confirmed that people were coming to Whyalla from other towns due to alcohol laws, but said only a “small minority of the indigenous population are causing the problems”.

“I think we need to look at having permanent Police Security Officers and enhanced powers for private security guards or even making it a declared precinct,” he said.

But a group of indigenous people spoken to by The Advertiser claimed they were verbally abused by locals and unfairly targeted by police.

“We don’t all cause trouble. They just don’t like the look of us,” one said.

Whyalla has also made headlines in recent weeks after the federal government announced a \$2.4 billion support package for the town and its embattled steelworks.

The Whyalla Steelworks was forced into administration by the South Australian government in February after its owner failed to pay tens of millions in debts.

Indian businessman Sanjeev Gupta bought the plant in 2017 when it went into administration owing \$4 billion in debts, despite administrators KordaMentha initially preferring a bid from a Korean consortium.

When KordaMentha visited the site again in February they found traffic lights not working, and told ABC News “clearly very little maintenance has been done since we were last here”.

Foreigners to be banned from buying homes in Australia for two years

Australia’s left-wing Labor government will ban foreigners from buying existing homes for two years in an effort to ease the mass immigration-driven housing crisis.

The 2025 Federal Budget allocated \$5.7 million to the Australian Tax Office (ATO) to enforce the ban, and \$8.9 million over four years and \$1.9 million per year afterwards to ATO and the Treasury to implement an audit program to target land banking by foreign investors.

The ban will prevent foreign persons, including temporary residents and foreign-owned companies, from purchasing existing dwellings for two years starting from April 1, and will decrease government revenue by \$90 million due to foregone foreign investment application fees.

“Exceptions to the ban will include investments that significantly increase housing supply or support the availability of housing on a commercial scale, and purchases by foreign-owned companies to provide housing for workers in certain circumstances,” Treasury said.

Labor sources said last month the government was looking to neutralise the issue of foreign home ownership ahead of the election as it resonates with voters, and the ban matches a

proposal made by Opposition leader Peter Dutton in his 2024 budget reply speech, and mirrors One Nation’s housing policy.

Tuesday’s budget also revealed that only 45,000 new homes were completed in the first quarter of the government’s National Housing Accord out of a target of 1.5 million, and forecasts net overseas migration of 335,000 next year, 260,000 the year after that, and 225,000 in 2026-27.

According to the budget, net overseas migration for 2023-24 was 435,000, which is lower than the 446,000 recorded by the Australian Bureau of Statistics, but still far higher than last year’s budget forecast of 260,000 which was then revised upwards to 340,000 in December.

And the 335,000 forecast for 2024-25 is already an increase of 75,000 on last year’s budget prediction of 260,000.

“Arrivals are expected to continue to decline in 2024–25 before stabilising in 2025–26. Departures are expected to pick up from recent sustained lows as more people who arrived after the pandemic near the expiry of their visa,” Treasury said.

If Labor wins the election and the upcoming migration forecasts are accurate, it will mean a total net migration of 1.82 million over five years.

Mr Dutton will deliver his budget reply on Thursday night and has highlighted migration and housing as key issues.

CZECHIA

Kyiv: Czechia invests 100 million euros with EU support for renovation of Ukrainian hospitals

Czechia, within the framework of the EU's Ukraine Facility instrument, is investing 100 million euros (2.5 billion crowns) into the renovation of Ukrainian hospitals, as announced on Wednesday by Ukrainian Minister of Health Viktor Liashko. The minister attended a business forum in Kyiv with his Czech counterpart Vlastimil Válek.

"The Czech Republic is potentially ready to finance the modernisation of thirteen hospitals in seven regions of Ukraine," Mr. Liashko wrote on Facebook. Medical facilities in the country have been also affected by the ongoing war and targeted by Russian forces. Last week, the Ukrainian army reported that Russia had hit a military hospital in Kharkiv.

The Czech Ministry of Health announced on Monday that Mr. Válek will be visiting Ukraine from Sunday to Thursday. His work programme includes visits to several hospitals that Czechia is helping to reconstruct with EU support, as well as meetings with Ukrainian officials.

What is true, people complaining that Czech hospitals urgently need money for renovation and government prefer these money to give to corrupted Ukraine.

Birth rate in Czechia hits all-time low

There are indications that the birth rate in Czechia has fallen to an all-time low, the news site Seznam.cz says citing preliminary data. In the first three quarters of 2024, only just over 64.000 children were born in Czechia, and if the trend continued into the fourth quarter the overall number of children born last year would not exceed 85,000, which would be the lowest birth rate in history